

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2000

OBSAH

Obsah.....	1
PSYCHOTRONIKA A VEDY O ČLOVEKU – SÚVISLOSTI A PERSPEKTÍVY.....	2
<i>MUDr. Teodor Rosinský CSc, Nitra</i>	2
K možnostiam objektivizácie a kategorizácie fenoménu v psychotronike.....	3
<i>MUDr. Gustáv Solár, Centrum akupunktúry Bratislava</i>	3
PSYCHOTRONICKÁ PROBLEMATIKA: HISTÓRIA A SÚČASNOŠŤ.....	5
<i>Mgr. Dušan Belko</i>	5
Nástroje pre poznávanie. Ďalšie možnosti použitia Päťprvkovej schémy.....	19
<i>Ing. Vladimír Sagmeister</i>	19
Infekční blotransfer.....	23
<i>Ing. Milan Hein</i>	23
Geometria Zodiaku.....	24
<i>Ing. Norbert Synčák</i>	24
Príklady petroterapie zápornými kameňmi.....	28
<i>MUDr. Kornélia Kilárska, CSc.</i>	28
Človek a jeho mobilný telefon.....	30
<i>Ing. Ivan Kučera, CSc.</i>	30
Vplyv energoinformačných interakcií na postúru pri hippoterapii.....	31
<i>MUDr. Karol Hornáček, Jarmila Čverhová, Ida Gálová, Jana Jůzková, Eva Štítnická</i>	31
Závora.....	35
<i>Jana Jůzková</i>	35

PSYCHOTRONIKA A VEDY O ČLOVEKU – SÚVISLOSTI A PERSPEKTÍVY

MUDr. Teodor Rosinský CSc, Nitra

Psychotroniku dnes definujeme ako interdisciplinárny odbor skúmajúci energoinformačný systém človeka a jeho interakcie s prostredím. Je pochopiteľné, že psychotronika spočiatku mala záujem o spoluprácu s prírodnými vedami, najmä s fyzikou. Až postupne pri pokroku teoretického chápania sledovaných javov sa dospelo k potrebe spolupráce i s inými odborními poznávania a to s humanitnými vedami, nazývanými tiež vedami o človeku.

Pokúsím sa stručne načrtnúť oblasti vzájomného stretávania sa a teda i možnej výmeny poznatkov a inšpirácií s jednotlivými vedami o človeku na jednej a psychotronikou na druhej strane.

Medzi vednými odborními, chápanými ako abstraktné, dominuje *filozofia*. Zobecňuje poznatky získané inými odborními a i keď súčasná filozofia má tendenciu viac k spochybňovaniu pravdy ako k jej odhaľovaniu, predsa len niektorí jej reprezentanti ostávajú na pôde seriózneho spracovávaní konkrétnych poznatkov iných disciplín a teda by mohli filozoficky spracovať práve to množstvo údajov, ktoré psychotronika zhromaždila a ktoré zatiaľ filozofia nebrala dostatočne do úvahy. Psychotronika by zasa mala viac získať z pododborov filozofie, najmä logiky a etiky. Výmena poznatkov s *teológiou* už nesmelo začala, bol by však potrebný väčší záujem. I keď sa psychotronika programovo ohraničila len na skúmanie energoinformačných a teda hmotných javov a duchovná rovina jej nie je prístupná, predsa len niektoré odhalenia by si zaslúžili kvalifikovaný teologický postoj.

Vedy o človeku, ktoré majú konkrétne oblasti výskumu by sa mohli s psychotronikou dostať do vzájomne obohacujúceho pomeru v rozličných miestach dotyku. Tak s *etnologiou* už máme určité vzájomné výmeny skúseností za sebou a ukazuje sa to ako veľmi plodné, najmä ak je možnosť zmeny uhlu pohľadu z vonkajšieho na zovnútorý. *Jazykoveda* a *filológia* a psychotronická snaha po jednotnej a jasnej terminológii by mohli byť v harmonickej súhre s obojstranným ziskom. Platilo by to i na oblasti, ktoré pokrývajú mimoslovenské filologické disciplíny. Podobne by sme našli niektoré zaujímavé paralely s *historiou*. Veľa styčných oblastí by bolo možné nájsť s vedným odborom, ktorý však u nás nie je konštituovaný tak širokozáberovo ako je to viac na Západe a to s *antropológiou*, ktorá je u nás ohraničená na prírodovedný prístup. To, čo by nám mohlo priniesť vzájomne nové poznatky pri výskume minulosti je však predstaviteľné pri kontaktoch s *archeológiou*. *Psychológia* je v mnohom psychotronike blízka a teda vzájomný inšpiračný potenciál je vysoký, záujem psychologov – jednotlivcov výrazný, inštitucionálne však podobne ako u iných spomínaných odborov (s malými výnimkami) je záujem z ich strany nepatrný, možno i pre neznalosť psychotroniky a jej predmetu skúmania respektíve médiami skresleného obrazu, ktorý v prezentovanej podobe nevyvoláva záujem zo strany etablovaných odborov. To je však už našou vecou do budúcnosti aby sme našli cesty ako tieto načrtnuté perspektívy realizovať pre ďalší pokrok psychotroniky a čiastočne i spomínaných odborov.

K MOŽNOSTIAM OBJEKTIVIZÁCIE A KATEGORIZÁCIE FENOMÉNU V PSYCHOTRONIKE

MUDr. Gustáv S o l á r , Centrum akupunktúry Bratislava

Ak *psychotroniku* definujeme ako interdisciplinárny vedný odbor, potom takáto charakteristika vyžaduje vyriešiť mnohé problémy, ktoré sa psychotronike – žiaľ – doteraz ešte nepodarilo uspokojivo vyriešiť. Príčin je mnoho a vyžadujú komplexné riešenia. Predovšetkým – ako ide o interdisciplinárny odbor je potrebné jasne označiť hranice samotnej psychotroniky aj hranice jednotlivých základných disciplín, ktoré sa na rozvoji psychotroniky podieľajú. Doterajšia prax rôznych laických samozvancov a „výskumníkov“, bulvárná tlač so svojimi „psychotronickými poradňami“ a lacnými senzáciami s použitím kváziodbornej terminológie, vedecky sa tváriaca komunita hovoriaca o „psychotronickú liečbu“ a množstvo iných nezmyslov zahmlievajú skutočnú podstatu psychotroniky ako odboru a súčasne vytvárajú rôzne mýty, ktoré so skutočnou psychotronicou nemajú nič spoločné. Takýto stav však veľmi vážne psychotroniku poškodzuje. Navyše – pod vplyvom tejto mytológie sa mnohí veľmi kvalitní odborníci, ktorí z pozície vlastného vedeného odboru môžu znamenať pre psychotroniku veľmi podstatný a zásadný prínos radšej stávajú naivnými kváziliečiteľmi, ktorí takto prispievajú k negatívnemu imidžu psychotroniky a asistujú pri jej dehonestácii.

Hranice jednotlivých základných disciplín sú v podstate vymedzené. Problém je predovšetkým v ich rešpektovaní a v distribúcii kompetencií v rámci interdisciplinárnosti. Štúdium a terminológia fyzikálnych javov prináleží fyzike, teologické pojmy aj kategórie sú vo výlučnej kompetencii teológie, senzibil nie je psychotronic, „liečiteľ“ nie je psychotronic, sektár (aj vrátane rôznych praktík „kineziológov“, zástancov Silvovej metódy, jednotného mozgu a iných) nie je psychotronic a dokonca ani „sektológ“ teda odborník zaoberajúci sa sektami nie je psychotronic. Osobitne je treba zdôrazniť, že principiálne nie je možné javy, patriace do okruhu teológie či duchovna, kvalifikovať ako psychotronicé a akákoľvek pseudoeklektika či guruisticko-mesianistické tendencie sú vážnym signálom často aj z okruhu patopsychológie. Niekedy sa na prekrytie obsahovej prázdnoty, či poloprávd používa znôžka cudzích kváziodborných termínov a zbytočných neologizmov, ktorých analýza len potvrdzuje „terminologické logorhoe“. Nič na tom neme-ní ani samoučelné odvolávanie sa či citácie viac či menej akceptovateľných autorít a naivná násilná tendencia všetko vysvetľovať „energoinformačne“ a vytvárať vlastné „školy“. V tejto súvislosti treba

upozorniť, že takéto typy osobnosti sú poznačené aj dôsledkami porušenia závory (pre stratu schopnosti ju rozpoznať a akceptovať) a sú v tomto zmysle mimoriadne rizikové aj pre svojich nasledovníkov, lebo navonok pôsobia na menej skúsených poslucháčov odborne. Takto by sme mohli pokračovať v negatívnej determinácii ešte dlho.

Pozitívna determinácia je podstatne zložitejšia. Predovšetkým je treba vymedziť **pojem psychotronicý fenomén**. Na prvý pohľad sa núka jednoduché riešenie. Psychotronicý fenomén je všetko to, na čom sa podieľajú dištančné interakcie. Odhadnúc od problému definovania samotných dištančných interakcií je evidentné, že tieto sa podieľajú prakticky na všetkých javoch. Zahnúť všetky javy do psychotronicy by bolo nezmyslom. Psychotronicá študuje podstatu dištančných interakcií, ale psychotronicý fenomén je len ten, kde práve dištančná interakcia tvorí jeho samotnú podstatu. Takto vymedziť pojem psychotronicého fenoménu je podstatne zložitejšie. Tento fenomén je totiž vždy komplexný, aj keď formálne možno rozlišovať medzi jednoduchým napr. kinetickým javom a zložitým napr. prútkárskym fenoménom. Psychotronicá nie je „záhadológia“ a preto nie každý záhadný či nejasný jav možno jednoducho zaradiť do jej kompetencie. Najprv je nutné zhodnotiť podiel interakčnej komponenty na podstate daného javu. Takto sa dostávame k okruhu kategorizácie a metodológie psychotronicy. V týchto okruhoch je nutné bezpodmienečne akceptovať kompetenciu, terminológiu a metodológiu ostatných odborov vedy a poznatky zo základného aj aplikovaného výskumu v týchto odboroch.

Získavanie či „snímanie“ údajov je možné robiť cez rovinu energoinformačnú – teda vlastných pre psychotronicu, ale ich „objektívizácia“, zhmotnenie či zviditeľnenie je zvyčajne v rovine biochemicko-morfologickej – teda prostredníctvom iných disciplín. Vo vzájomnej komparácii získaných údajov je hlavný prínos interdisciplinárnosti, pričom je treba akceptovať zvláštnosti a riziká interpolácie záverov do inej roviny. Napr. elektroakugraficky je možné sledovať správanie sa časti energoinformačného systému, pričom samotná elektroakugrafia je na princípe merania elektrochemického javu – teda je v rovine biochemicko-morfologickej. Aj napriek tomu je možné mnohé fenomény takto reprodukovat' a objektívizovat'.

Veľmi dôležitým faktorom aj z metodologického hľadiska je etika takejto práce. Ak je psychotronika vedný odbor, potom medzi jej základné atribúty patrí aj experiment, teda pri štúdiu podstaty javov možnosť s nimi experimentálne manipulovať. Znovu je treba zdôrazniť, že experimentálne a akokoľvek manipulovať je možné len s javmi, ktorých podstata (nie iba formálne prejavy) má materiálny charakter. Teda s javmi, ktoré patria do oblasti duchovna a teológie principiálne nie je možné manipulovať. Ide o javy na materiálnej strane materiálno-duchovnej bariéry. Manipulácia (lebo v istých oblastiach je možná) s javmi duchovnej podstaty znamená porušenie vyšších zákonov a príslušné dôsledky. Takáto manipulácia je a priori nepripustná pričom takéto javy ani nepatria do okruhu a kompetencie psychotroniky. Do kategórie neprípustných a mutilačných aktivít patria aj všetky sektárske praktiky, či „skratky do neba“ typu „kineziológia“ (nie tej skutočnej, ktorá je súčasťou fyziatrie), REIKI, jednotného mozgu, tarotu a pod. Patria sem aj eklektické pseudovýklady duchovných javov „*energoinformačne*“ a ďalšie aktivity. Žiadna z nich však nemá nič spoločné s psychotrikou a teda v jej metodológii sa netreba nimi zaoberať. Sú to však spoľahlivé cesty do tzv. **Faustovského syndrómu**, ktoré môžu viesť až k poruchám osobnosti a vážnym dôsledkom pre zdravie.

Interdisciplinárne skúmanie javov je prínosom nielen pre interdisciplinárny odbor psychotroniku, ale aj pre materské disciplíny. Napr. fyzikálnu podstatu musí skúmať fyzika a pod. Osobitnou kapitolou sú aktivity súvisiace s naturálnou medicínou. Napr. bioterapia a biodiagnostika sú disciplíny, patriace do okruhu naturálnej medicíny a nepatria do psychotro-

niky. Čo však do psychotroniky patrí, je skúmanie podstaty biodiagnostiky a bioterapie, teda samotná interakcia. Medicínske interpretácie tvoriace podstatu aplikovanej biodiagnostiky a bioterapie patria výlučne do rúk medicínskych odborníkov, konkrétne v oblasti naturálnej medicíny.

Samozrejme, že psychotronika ako hraničný odbor sa nevyhne konfrontácii aj s oblasťami, ktoré skôr patria do sféry duchovna. Preto je mimoriadne dôležité dodržiavanie etických princípov a zákonitostí ako aj osobnostná zrelosť a duchovná zakotvenosť psychotronicov.

Psychotronika ako interdisciplinárny odbor – aj napriek spomenutým a aj nespomenutým problémom a úskaliam – sa musí rozvíjať tak, ako každá iná oblasť poznania. Súčasný balast, bulvárny, šarlatánsky a mesianistický boom ju síce môžu negatívne ovplyvňovať, nezriedka diskreditovať, ale v konečnom dôsledku by nemali zastaviť vývoj. Môžu však dramaticky zvýšiť cenu za poznanie, devastovať mnohé hodnoty a vážne stigmatizovať mnohých ľudí. Tá skutočná psychotronika však musí exaktne, s pokorou a v úzkej návaznosti na ostatné odbory vedy postupovať a rozvíjať sa v záujme ďalšieho poznania. Evidentne ju však ešte čaká dlhá a strastiplná cesta, kým bude všeobecne akceptovaná a kým bude mať dostatočnú odbornú základňu.

Niet však iného východiska, lebo akékoľvek nerešpektovanie vyšších zákonov, amaterizácia, pseudoduchovno, guruizmus a šarlatánstvo by mohlo mať – ak začne pôsobiť fenomén stej opice – fatálne dôsledky.

PSYCHOTRONICKÁ PROBLEMATIKA: HISTÓRIA A SÚČASNOSŤ

Mgr. Dušan Belko

Prolegomena

Impulzom k predneseniu tohto referátu je žiadosť jedného z koryfejov modernej psychotroniky na Slovensku: „Počuj, bolo by dobré povedať niečo o histórii psychotroniky. Však na tie kongresy chodia teraz aj mladí, ktorí už ani nepoznajú tie začiatky. Ty máš o tom dostatok materiálov, písal si o tom, tak skús niečo z toho na kongrese aj predniesť.“

Snažiac sa vyhovieť, uvádzam tu stručný prehľad základných informácií o psychotronickej problematike v minulosti i súčasnosti, ktorý však v žiadnom prípade nemôže byť považovaný za nejaké totálne vyčerpávajúce kompendium obrovského komplexu otázok a vzťahov, súvisiacich so štúdiom energetických a informačných manifestácií dištančných interakcií, ktoré prebiehajú medzi človekom a prostredím.

Psychotronická problematika – kontextuálne spájaná predovšetkým s ľuďmi, ktorí študujú tzv. mimoriadne fenomény a schopnosti človeka (čiže nie s jedincami, o ktorých sa predpokladá, že oplyvajú akýmisi zvláštnymi, tzv. mimoriadnymi spôsobilosťami, ktoré zároveň aj aplikujú v praxi – nie je v žiadnom prípade novou oblasťou záujmu, i keď v našej krajine sa začala dostávať viditeľnejšie na povrch až po spoločensko-politických zmenách v novembri '89, popri inom azda i v dôsledku čoraz agilnejšieho sebaapresadzovania sa niektorých (na jednej strane populárnych, avšak na strane druhej aj „zatravovaných“) reprezentantov psychotroniky. V dnešnej dobe existuje na psychotronickú oblasť bádania a poznania, ako i na jej predstaviteľov, široké spektrum názorov a postojov (podľa orientácie samotných posudzovateľov): od fanatického presvedčenia a nekritickeho obdivu, cez zdržanlivý pohľad či skeptický názor, až k vyslovene zavrhujuúcim záverom, pričom posledné stanovisko sa v skutočnosti objavuje nielen z dôvodu pôsobenia skutočných šarlatánov v tejto oblasti, využívajúcich ľudskú naivitu či niekedy až bezmocnosť človeka v tiesni, ale azda i z dôvodu nevhodných foriem diletantsko-exhibicionistickej autopropagácie niektorých liečiteľov v našich mass-médiách. Pôvodný zámer, ktorý viedol ku konštituovaniu modernej psychotronickej disciplíny, však vôbec nesúvisel s úmyslom cieľavedome podvádzat ľudí, ale mal úplne iný, vedecký, ba dokonca širší ľudský rozmer, pretože „psychotronika“, deklarované slovami jedného zo slovenských spoluzakladateľov interdisciplinárneho odboru skúmajúce-

ho dištančné interakcie medzi organizmami a prostredím, „vznikla práve na to, aby skúmala, zovšeobecnila, pochopila a racionálnejšie používala tisícročné a stále živé fenomény a praktiky ľudu – dobré i zlé, liečenie i škodenie – to dobré rozšíriť, proti tomu zlému sa účinne postaviť“ (ROSINSKÝ 1993: 18).

Existencia psychotroniky, či už v predchádzajúcej alebo i v našej modernej, tzv. *postkomunistickej ére*, je interesantný sociokultúrny fenomén; na jednej strane zavrňovaná až perzekvovaná, na strane druhej zároveň i využívaná (či prenantnejšie vyjadrené: jej poznatky) – v dobe nedávno minulej napr. aj najvyššími komunistickostraníckymi špičkami pri riešení osobných (zväčša zdravotných) problémov, niektoré jej prvky i priamo v militarizačnej, resp. globálne v politicko-armádnospionážnej sfére. Predtým ako podrobnejšie rozoberiem čo sa skrýva za termínom psychotronika, ako sa profilovala, aká bola jej koncepcia, aká organizovanosť záujemcov, aké akcie sa realizovali na danú tému (et cetera), je vhodné načrtnúť do bazálnych historických faktov.

Psychotronická problematika v predchádzajúcich obdobiach vývoja ľudskej spoločnosti. Náznaž existencie psychotronickej problematiky v najstarších dobách.

To, čo sa v našej dobe tak moderne označuje ako „psychotronická problematika“ – v zmysle širokého okruhu problémov súvisiacich so štúdiom energetických a informačných prejavov dištančných interakcií prebiehajúcimi medzi človekom a prostredím – nie je v žiadnom prípade novodobý fenomén, ale svojimi koreňmi siaha do pradávnej minulosti ľudstva. V prezentovanom príspevku len naznačujem neodškriepiteľnú podobnosť a súvislosť medzi tým čo súčasná psychotronika skúma a pozná a čo senzitivní jedinci i vnímajú, a medzi tým čo vieme prostredníctvom etnologického a religionistického bádania napr. o raných religióznych ideách o jestvovaní neosobnej nadprirodzenej sily, ktorej pomenovania boli zaznamenané najrôznejšími bádateľmi (cestovateľmi, misionármi, etnografmi atď.) u viacerých kultúrnych vyvinutejších preliterárnych (prírodných, prvobytných) spoločností: známa je napr. melanézska polynézska mana, irokézska orenda (resp. orendo), siouxská vakanda (resp. vakando, wakanda, wakon'da; súvisiaca i so známejším Wa-ka-tan-ka),

dakotská mahopá, manito (resp. manitu, manido)¹ algonkínských skupín, jok ugandských Langov, mulungu kmeňa Yao, lunyensu západných Bantuov, andriamanitra i hasina madagaskarských Hovov, pygmejská obangi, dajácka ngarong či petara na Borneu etc. V tomto referáte sa podrobnejšie nezaobrábam globálnymi koncepciami viery v existenciu nepersonifikovanej supranaturálnej sily, pre označenie ktorej sa v odbornom písomníctve zväčša užíva termín dynamizmus či starší pojem praeanimizmus (preanimizmus, predanimizmus) – niektorí kultúrni antropológovia (Kottak, Murphy) používajú aj, odvolávajú sa na niektoré diela R. R. Marreta, termín animatizmus – len poznamenávam, že viacerí bádateľov (napr. Codrington, Lehmann, Marett, Vierkant) považuje viery v jestvovanie akejsi neosobnej nadprirodzenej sily za primárny, či presnejšie za najstarší komponent religióznych ideí.

Jednoznačnú súvislosť medzi tým čo pozná súčasná psychotronika a medzi určitými ideami v histórii ľudstva možno nájsť aj v názoroch viacerých, najmä starovekých filozofov, lekárov či iných bádateľov na existenciu takejto nepersonifikovanej supranaturálnej sily, resp. na existenciu akejsi všeobecnej životnej sily, ktorou je preniknutá celá príroda, a ktorou je človek schopný za určitých podmienok vedome manipulovať: napríklad Platón nazýval túto *životnú silu* ako *nóus*, Aristoteles ako *Vis Medie Atrix*, tajomný Hermes Trismegistos ako univerzálna *telesma*, z významných gréckych lekárov ju napr. Erasistratos pomenoval ako *pneuma* (avšak nie v neskoršom kresťanskom význame *pneuma hagion*, t. j. Duch svätý, ale vo význame životný princíp), slávny či azda i najslávnejší grécky lekár rímskej doby Galénos, pôsobiaci aj na dvore cisára Marca Aurelia, ju nazval (a o takmer pätnásť storočí neskôr rovnakým termínom ako on i J. Kepler) *facultas formatrix*, Paracelsus ju nazýval ako *archaeus et cetera*, čo sú de facto sémanticky porovnateľné termíny napr. v súčasnosti s oveľa známejším čínskym označením *čchi*, tibetským výrazom *dorž*, japonským pojmom *ki*, indickým pomenovaním *prána*, ako aj s viacvýznamovým hebrejským označením *ruach* (vo význame životný dych),² či egyptským polysématickým označením *ka* (taktiež vo význame životná sila), gréckou *dynamis*, rímskou *vis vitalis* a mnohými ďalšími termínmi, pochádzajúcimi v prevažnej miere najmä zo starovekej epochy ľudstva.

Usilujúc sa však predložiť ucelenejšiu synopsu základných, a azda i známejších informácií, prejdem od ideí jestvujúcich v najstarších epochách vývoja ľudskej spoločnosti priamo do obdobia (historicky vzaté) fakticky nedávneho.

Psychotronická problematika od konca 18. do prvej polovice 20. storočia

Prezentovanú textovú pasáž uvádzam akousi analýzou začiatkov používania známeho termínu *„senzitiv“* (resp. *„senzibil“*), ktorý úzko súvisí s problematikou psychotroniky, a ktorý sa v súčasnej dobe doslova stal najfrekvencovanejším synonymom pre označenie človeka oplyvajúceho akýmiś zvláštnymi, tzv. nadprirodzenými schopnosťami.³ Pomenovanie *senzitiv* (*senzibil*) totiž nie je v skutočnosti pojmom novým, akoby vytvoreným súčasnými psychotronicami, ale použil ho v kongruentnom sémantickom vymedzení už pred takmer poldruha storočím barón Karl von Reichenbach (1788-1869) vo svojej dvojväzkovej práci *Der sensitive Mensch und sein Verhalten zum Ode* (Stuttgart & Tübingen, 1854-55), publikujúc tak po prvýkrát detailnejšie poznatky o štúdiu problematiky senzibilov (zaviedol v niektorých kruhoch dodnes používané termíny *„ód“*, *„ódicka sila“*, *„odyle“*). V zásade však jeho výskumy nadväzovali už na predchádzajúce bádanie lekára Franza Antona Mesmera (1733-1815) vo sfére latentných psychických síl či schopností človeka, ktorý sa vo svojom najvýznamnejšom spise z r. 1779 *Mémoire sur le découverte du magnétisme animale* zaoberal pôsobením tzv. *animálneho magnetizmu*, resp. *magnetického fluida* na ľudský organizmus (dodnes sa vyvíjajúca etapa bádania nadväzujúca na Mesmerovo učenie označuje podľa jeho mena *„mesmerizmus“*). Za akýchsi neskorších epigónov baróna Karla von Reichenbacha v oblasti bádania netušených ľudských schopností môžeme ďalej považovať napr. známeho spisovateľa Camilla Flammariona (1842-1925), ktorý v r. 1906 vydal publikáciu *Les Forces Naturelles Inconnues* s množstvom príhod a záhad zo sveta senzibilov (zaviedol napr. pojem *„psychická energia“*), lekára Waltra Johna Kilnera (1847-1920), ktorý v r. 1911 vydal knihu *The Human Atmosphere*, podrobne v nej popisujúc ako možno prostredníctvom dvojitých okuliarov obsahujúcich alkoholový roztok dicyaninu vidieť – ba dokonca aj fotografovať – *auru* (ako autor označil tento „ľudský obal“), dr. Charlesa Richeta (1850-1935) známeho svojou publikáciou z r. 1922 *Traité de Métapsychique*, v ktorej sa zaoberal problémom kryptoestézie, telekinézy, levitácie a niektorými ďalšími javmi (zaviedol dodnes používaný termín *„ektoplazma“*), či Wilhelma Reicha (1897-1957), rakúskeho psychoanalytika, zaoberajúceho sa v tridsiatych až štyridsiatych rokoch 20. storočia prvopočiatočnou kozmickou energiou, tzv. *orgonom*, *orgonovou energiou*.

Z uvedených dát možno konštatovať, že najmä začiatkom 20. storočia sa objavuje čoraz viac bádateľov,⁴ snažiacich sa vnášať svetlo poznania do sféry

latentných ľudských schopností a summa summarum precedentný prehľad o publikačných aktivitách niektorých z nich má skôr len upozorniť na fakt, že kvantum ľudí sa snažilo (a dodnes sa i sústavne snaží) pomenovať v zásade rovnaké fenomény niekedy raz jadrovejšími, inokedy zasa menej výstižnými názvami. Heterogénnosť terminológie sa však neobjavuje len pri označovaní konkrétnych zvláštnych javov a schopností človeka (napr. *telepatia*, *telestézia*, *extrasenzorická percepcia*, *biokomunikácia* ako názvy pre pomenovanie schopnosti dištančného odovzdávania a prijímania informácií aj za hranicami rozsahu zmyslov; *telekinéza*, *psychokinéza*, *biotelekinéza*, *teleportácie*, *poltergeistový fenomén* ako názvy pre označenie schopnosti vyvolať bez priameho kontaktu viditeľnej zmeny vo vonkajšom prostredí; *rhabdomancia*, *řabdomancia*, *rádioestézia*, *rádionika*, *kryptoestézia*, *biolokácia* či *bioindikácia* ako názvy pre pomenovanie schopnosti detekcie informácie o vonkajšom či vnútornom prostredí atď.), ale aj pri pomenovaní jednotlivých etáp bádania v prezentovanej sfére. Napríklad, popri už spomenutom *mesmerizme*, vo Francúzsku sa do tridsiatych rokov 20. storočia používal aj pojem *metapsychológia*, v anglosaských krajinách sa začal od osemdesiatych rokov 19. storočia užívať termín *parapsychológia* či *psychical research* (výraz *psychické bádanie* sa aplikuje katexochén v USA, ale dodnes jestvuje napr. aj chýrna britská *Society for Psychical Research* založená už v r. 1882), neskôr, v päťdesiatych rokoch 20. storočia, sa opäť vo Francúzsku vytvára nový výraz *psychotronika*. Označenia uvedených disciplín skúmania resp. i experimentovania so zvláštnymi schopnosťami človeka sa síce v priebehu doby postupne menili, ale ich predmet bádania ostával imanentne nezmenený, keďže sa vždy zaoberali v zásade rovnakými fenoménmi (telepatia, telekinéza, prekognícia, rádioestézia etc.), a tak ich pomenovania možno chápať ako individuálne termíny, charakterizujúce tú-ktorú vývojovú etapu.

Psychotronická problematika v priebehu éry budovania socializmu

Výskumu, či už tzv. neverifikovaných fenoménov, alebo priamo latentných psychických síl a schopností človeka sa samozrejme nevyhýbali ani bádatelia z krajiny vzniku socialistického zriadenia a niekoľko desaťročí i spoľahlivej bašty celosvetového šíriteľa komunistických ideí, ergo bádatelia a experimentátori z bývalého Sovietskeho zväzu. Svetoznámy je predovšetkým objav z r. 1958 pomenovaný po jeho vynálezcoch Semionovi Davidovičovi Kirlianovi a jeho žene Valentíne Krisanovne Kirlianovej ako tzv. *Kirlianova fotografia aury*, ktorú mnohí terapeuti (heilpraktikéri, healeri atď.) i v západných krajinách dodnes používajú ako diagnostický nástroj na

detekciu psychických i fyzických porúch pred objavením sa viditeľných symptómov. Máloktorí z výskumníkov však dodáva, že Kirlianov efekt nie je fotografiou aury v pravom zmysle slova, ale 'iba' zaznamenávanie jej sekundárnych, či dokonca až terciárnych elektromagnetických charakteristík, manifestujúcich sa vo vysokofrekvenčnom poli (nefotografuje sa svetlom, ale urýchlenými elektrónmi pri vysokom napätí s nízkou intenzitou, pričom tieto elektróny zachytávajú emisiu žiarení, ktoré nemajú svetelný ráz, alebo ktoré sú viditeľným svetlom rušené). V r. 1960 bolo napr. vo vtedajšom Leningrade založené prvé parapsychologické laboratórium pod vedením V. L. Vasiljeva, a od polovice sedemdesiatych rokov 20. storočia začal prekvitať aj záujem o praktickú aplikáciu tradičných metód etnomedicíny, ako i o poznatky súdobých ľudových liečiteľov používajúcich prevažne tzv. bioenergetické postupy. Zhromažďovali sa a systematizovali sa skúsenosti týchto liečiteľov a časť výskumného materiálu bola prezentovaná predovšetkým na všezväzových konferenciách nášho najspofahlivejšieho patróna (i v oblasti smerovania vedy a výskumu) tých čias. Medzi významnejšie vedecké podujatia, na ktorých odzneli aj príspevky s informáciami o bioterapii či biodiagnostike, možno zaradiť napr. konferenciu *Etnografické aspekty výučby ľudovej medicíny* (Leningrad, 10.-12. marec 1975), *Druhé sympóziu Dialektovychodného centra Akadémie vied ZSSR* (Vladivostok, máj 1975), *Druhú tematickú konferenciu o psychickej samoregulácii* (Alma-Ata, 17.-19. júl 1975). Najhodnotnejšie z tohto hľadiska však boli predovšetkým I. až IV. *Všezväzová konferencia o adaptácii a bioterapii, metódou nešpecifickej diagnostiky a liečby* (v r. 1975, 1976, 1978 a 1979), ktoré organizovala Lekárska fakulta Univerzity družby národov Patricea Lumumbu v Moskve. Hoci sovietske úrady mali za úlohu neúprosne prenasledovať všetko čo sa vymykalo z rámca oficiálnej školskej medicíny, o tom, že získané poznatky o bioterapii a biodiagnostike sa vsuktu aplikovali aj priamo v praxi svedčí napr. fakt, že minister zdravotníctva, minister plánovania (ale pravdepodobne aj mnohí ďalší vysokí politickí činitelia), ba i samotný generálny tajomník ÚV KSSZ Leonid Brežnev prijímali na prelome rokov 1979-1980 terapiu od povestnej *žázačnej liečiteľky* gruzínskeho pôvodu Jevgenije Juvaševny Davitašviliovej, azda známejšej pod menom Džuna. Nemenej známe sú napr. aj praktické výkony fenomenálneho doktora Anatolija Michajloviča Kašpirovského, i keď neskôr sa zistilo, že niektoré udivujúce postupy – popri inom napr. i metóda tzv. dialkóvového znečistlivenia (prostredníctvom televízneho mosta Kyjev-Tbilisi), ktorou mal umožniť bezbolestný chirurgický zákrok bez podania anestetík pri dvoch unikátnych operáciách v marci 1989 – boli dobre zaplate-

ným podvodom; realnosť fungovania takýchto zákonov však fakticky dokázal už spomenutý V. L. Vasiljev.

Analogické odborné podujatia ako v ZSSR sa konávali i v Poľsku – pod záštitou poľskej *Psychotronickéj spoločnosti* vo Varšave – konkrétne medzinárodné sympóziá *Psychotronika*, prebiehajúce od r. 1981 bienálne (v rokoch 1983, 1985 a 1987 i s aktívnou účasťou niektorých českých a slovenských psychotronicov, napr. J. A. Mášu, G. Solára, T. Rosinského, A. Rumlera), a výskumu tejto oblasti sa už desiatky rokov seriózne zaoberajú napr. i v socialistickej Číne, predovšetkým praktickou aplikáciou tzv. fenoménu *čchi*, či už vo *Výskumnom ústave čchi-kungu* v Šanghaji, realizáciou metódik čchi-kungu pri kuratívne na poliklinikách v Nantingu (masáže typu tchujna) a i. V neposlednom rade možno v tomto kontexte azda ešte pripomenúť, že poznatky o skúmaných javoch sa nie vždy aplikovali len pre poučenie človeka, zlepšenie lekárskej starostlivosti o pacientov alebo ďalšie, inak humánno-prospešne orientované ciele, ale využívali sa často (a to nie iba v dobe nedávno minulej, ale i v súčasnosti) aj v militarizačnej, resp. vojensko-politicko-výzvednej sfére, pričom skutočný boom aplikácie tzv. parapsychologických (resp. paranormálnych) fenoménov v armáde a špiónáži nastal katexochén v priebehu studenej vojny.⁵

Psychotronická problematika v bývalom Československu

Doteraz som v uvádzanej historickej synopse viac-menej obchádzal stredoeurópsky priestor (čiasťtočne som spomenul len podujatia poľských psychotronicov v osemdesiatych rokoch 20. storočia), avšak z dostupne zisťiteľných faktov možno konštatovať, že napr. aj naši bádatelia vo sfére parapsychologického výskumu neraz dosiahli skutočne hodnotné výsledky. V bývalom Československu sa problematike výskumu tzv. mimoriadnych schopností človeka venovalo viacero významných osobností, a to už počas existencie medzivojnovej Republiky. Nemožno vynechať či nespomenúť najmä aktivity českého sochára Břetislava Kafku, ktorému od mája 1925 do januára 1949 vyšlo až jedenásť vydaní jeho knihy *Nové základy experimentálnej psychologie* (zaviedol i v súčasnosti neraz ešte používaný termín *„oduší“*, ako pojem pre označenie *biopoľa*), a tak z nej spravili pravdepodobne najznámejšie či najzháňanejšie dielo z danej oblasti u nás. Prezentovanej sfére sa však nevyhýbalo ani duchovenstvo, a tak onedlho po skončení II. svetovej vojny napr. v Bratislave v r. 1946 vyšla o problematike mimoriadnych schopností človeka zaujímavá práca *Špiritizmus či parapsychológia*, ktorú

napísal univerzitný profesor a kňaz Alexander Spesz. Po známych historických udalostiach, prebehnuvších v našej spoločnosti koncom štyridsiatych rokov 20. storočia, nastalo obdobie dlhšej prestávky, počas ktorej absentovala literatúra i výskumy tejto orientácie. Až neskôr, v šesťdesiatych rokoch, sa objavujú prvé oficiálnejšie správy o intenzívnych experimentoch s parapsychologickými fenoménmi (napr. Ing. V. Mikuška, Dr. K. Kuchynka; v uvedenom kontexte je potrebné upozorniť i na bádanie známeho nestora a koryfeja slovenských fyzikov doc. J. Krmeškého, CSc., ktorý sa vlastne už od r. 1959 zaoberal tzv. parafyzikálnymi javmi, katexochén experimentálnym skúmaním hypotetického kvázimagnetického poľa), čo by však samozrejme nebolo možné, keby sa aj naši východní susedia, vykonávajúci nad nami patrovať, neboli venovali pokusom v danej sfére (spomenul som, že v r. 1960 bolo v Leningrade založené prvé parapsychologické laboratórium pod vedením V. L. Vasiljeva, ktorého práca o danej problematike *Tajomné javy ľudskej psychiky* vyšla aj u nás slovenskom preklade v r. 1964). Vôbec šesťdesiate roky 20. storočia, predovšetkým ich druhá polovica, sú z tohto hľadiska skutočne interesantné, ba i rozhodujúce pre neskorší organizovaný a odborný výskum tzv. mimoriadnych fenoménov i schopností človeka na území bývalej Československej republiky. Napríklad v jeseni r. 1967 bola v Prahe ustanovená *Koordináční skupina pro výzkum otázek psychotroniky* (členmi boli, popri iných, aj spomenutý doc. Július Krmešský, CSc., ale i MUDr. Teodor Rosinský, CSc., či Dr. Zdeněk Rejdák) pod vedením prof. MUDr. Jaroslava Stuchlíka, v byte ktorého sa konali prvé krúžky a organizované stretnutia záujemcov s vysokoškolským vzdelaním o danú problematiku. Pojem *„psychotronika“* prijala skupina vedcov pre novovytvárajúci sa interdisciplinárny odbor už v r. 1955 vo Francúzsku, snažiac sa tak nielen obsahovo, ale aj terminologicky dištancovať od niektorých nevedeckých parapsychologických metód. Danú skutočnosť dokazujú napr. aj zaujímavé diela *Telepatie a jasnovidnosť* a *Perspektívy telepatie* (obe vydané v r. 1970 v Prahe) dvojice autorov fyzika Ing. K. Drbala a Dr. Z. Rejdáka, v ktorých nájdeme množstvo informácií o prútkároch, spontánnej telekinéze, telepatii a podobne, ako i pokus o ich exaktnú interpretáciu.

Ako som načrtnul v precedentnej pasáži, s pojmom *„psychotronika“* sa po prvýkrát stretávame už v r. 1955 vo Francúzsku, pričom uvedené označenie vytvoril konkrétne *Fernand Clerc* spojením dávno predtým používaných verbálnych súčastí, a to gréckeho slova *psycho-* vo význame *duša, duševný* a koncovky *-tronika* (z gréc. *tron* – vyžarovanie, sila), čo je paralela sufixov v zložených odborných pome-

novaniach niektorých disciplín, ako napr. biotronika, elektronika, mechatronika, stereotronika a pod. Prvý raz toto kompozitum ako terminus technicus autor prezentoval v r. 1955 vo francúzskom rádiotechnickom časopise *Toute la radio* (No. 192, s. 12), keď konštatoval existenciu viacerých javov, ku ktorým neboli dovtedy priradené jednoznačné pomenovania: „Máme už elektroniku, stereotroniku – a čo nám ešte chýba? Môžeme navrhnúť názov psychotronika pre úkazy, pri ktorých energia vybavená pri procese myslenia a energia vybavená impulzom ľudskej vôle a sústredenie tejto vôle môže spôsobiť vo zvláštnej aparatúre vychýlenie kvapky vo vákuu buď vľavo, alebo vpravo.“⁶ V súčasnej dobe už aj vďaka výskumu v prezentovanej sfére poznania existuje viaceré vymedzenie pojmu *psychotronika* (niektoré sú menej, iné zasa viac výstižné) ako v päťdesiatych rokoch 20. storočia, a odborníci ju od polovice osemdesiatych rokov najčastejšie definujú ako „interdisciplinárny vedný odbor, skúmajúci vo vedomí /nevedomí/ uvedomovaných a percepčných procesoch viazané dištančné interakcie, ktoré prebiehajú medzi organizmami a prostredím. Študuje energetické a informačné prejavy týchto dištančných interakcií, a tak prispieva k objektivizácii a poznávaniu doteraz neverifikovaných schopností človeka, k hlbšiemu pochopeniu živej hmoty a sveta vôbec“ (PSYCHOTRONIKA – ZÁKLADNÉ POJMY, ZÁSADY A PROLEGOMENA 1985: 120; porov. aj SAGMEISTER 1992: 13). Pod pojmom *prostredie* sa pri psychotronickom bádani chápe všetko (v tom najširšom slova zmysle) čo je mimo subjekt, pričom prostredie uchováva informácie a živá hmota je schopná s nimi interagovať, a pod termínom *dištančná interakcia* sa rozumie, vyjadrené simplifikačnou verbálnou formou: energetická a informačná výmena medzi dvoma objektmi bez ich fyzického styku. Za azda najdetailnejšiu (z doteraz uverejnených) analýzu definície termínu psychotronika, či presnejšie vyjadrené rozbor faktickej obsahovej náplne tohto interdisciplinárneho odboru bádania energetických a informačných manifestácií dištančných interakcií medzi človekom a prostredím, možno považovať tú, ktorá je uvedená v referáte T. Rosinského s názvom „*Je psychotronika vedou?*“, ktorý bol prednesený na kongrese Psychotronica Slovaca v r. 1993.

Terminológia predkladanej problematiky nie je však v spise tohto zamerania dodnes zjednotená, a tak pre prezentovanú oblasť poznávania existujú i iné názvy (z novších napr. biotronika, energoinformatika; zo starších napr. už spomenutý mesmerizmus, meta-psychológia, parapsychológia, psychické bádanie a i.), avšak samotný predmet či obsah skúmania daného okruhu problémov sa pritom v zásade nemení.

Súčasná heterogénnosť názvoslovia je probabilne zapríčinená aj samotným, nie veľmi priliehavým výrazom *psychotronika*, pretože ani z terminologického hľadiska uvedené označenie nepostihuje úplný obsah predmetu záujmu tohto interdisciplinárneho odboru. Názov je nevýstižný v tom zmysle, že psychotronické fenomény sa prejavujú nielen prezenciou *psychickej* (v termíne *psychotronika* prefix *psycho-*) a *energetickej* zložky (ako pripomína sufix *-tronika*), ale predovšetkým prítomnosťou veľmi dôležitej *informačnej* súčasti komplexného psychotronického javu. Napriek tejto nevýstižnosti nie je zatiaľ ani vytvorený a ani akceptovaný žiadny iný, vyhovujúcejší pojem, a preto pomenovanie *psychotronika*, ako terminus technicus, zostáva i v súčasnej dobe naďalej v platnosti. Na margo je však potrebné poznamenať, že „psychotronika“ sa neraz medzi laikmi vníma ako „vedný odbor zaoberajúci sa skúmaním mimoriadnych schopností človeka“ (IVANOVA-ŠALINGOVÁ – MANÍKOVÁ 1983: 726). Takto zadefinovanú obsahovú náplň však možno považovať vsuktu za nie veľmi výstižnú, keďže psychotronika ako interdisciplinárny vedný odbor sa predsa len zaoberá omnoho rozsiahlejším spektrom bádania (výskumom už spomenutých energetických a informačných prejavov dištančných interakcií medzi človekom a prostredím v tom najširšom zmysle), než sú iba tzv. mimoriadne schopnosti človeka. Zároveň je potrebné i poukázať na fakt, že nie je veľmi vhodné hovoriť o „mimoriadnych schopnostiach človeka“, i keď z pohľadu bežného jedinca (*ne-citlivca*, t. j. menej citlivej osoby na energeticko-informačné prejavy dištančných interakcií prebiehajúce medzi organizmami a prostredím) sa môžu navonok manifestovať akoby zvláštne spôsobilosti supranaturálneho charakteru, pretože podľa vyjadrení viacerých reprezentantov psychotroniky sú tzv. senzibilné (ergo v uvedenom zmysle „mimoriadne“) schopnosti dané už pri narodení minimálne osemdesiatim piatim percentám všetkých ľudí (čiže nič výnimočné), ktoré je však potrebné – podobne ako akýkoľvek iný talent (napr. nadanie pre spev, hudbu, tanec etc.) – zväčša ďalej rozvíjať, aby sa v dospelosti nestali iba rudimentárnou záležitosťou.

Analogický problém ako pri snahe zaviesť unifikované názvoslovia pre psychotronickú oblasť bádania ako celok, sa vynára i pri označení ľudí, ktorí či už tzv. mimoriadnymi schopnosťami oplývajú (resp. ich priamo aplikujú vo svojej praxi), alebo ich teoreticky študujú. Aj keď i v tomto prípade sa v terminológii vyskytuje istá divergencia, tak pri pomenovaní spomenutých jedincov sa v súčasnej dobe vychádza najčastejšie priamo z pojmu psychotronika. Z tohto dôvodu sa človek, ktorý sa exaktne venuje skúmaniu predmetu psychotroniky nazýva, analogicky iným

vedným disciplínám, „psychotronik“. Psychotronicom teda nie je človek, ktorý prakticky využíva niektoré tzv. mimoriadne schopnosti patriace do predmetu psychotroniky – ako to neraz mylne komentujú v rôznych časopiseckých poradniach či iných mass-mediálnych reláciách redaktori, zaoberajúci sa touto problematikou, nepoznajúci však z najväčšou probabilitou podstatu predkladaného fenoménu – ale pojem *psychotronik* je potrebné chápať ako terminus technicus pre verbálne pomenovanie výskumníka a odborníka, ktorý tzv. mimoriadne fenomény a schopnosti človeka *študuje*, snažiac sa na základe získaných výsledkov výskumu kreovať *teóriu* danej problematiky. Pre označenie *praktika* – ergo človeka skúseného a zručného v tejto sfére aktivít a podľa všeobecne akceptovaného, i keď nie celkom správneho náhľadu, aj oplývajúceho akýmiś divotvornými schopnosťami – sa v psychotronike vytvoril, resp. vyjadriac sa pregnantnejšie, prebral už existujúci, spomenutý starší pojem „*senzitiv*“ („*senzibil*“), ktorý precíznejšie či výstižnejšie odhaľuje skutočnú podstatu úspechu i efektu pôsobenia takéhoto jedinca. Z aspektu súčasného stavu poznania v psychotronike sa teda za senzibilov (senzitivov) považujú ľudia, disponujúci istou zvýšenou *senzibilitou* (v pôvodnom latinskom význame znamenajú uvedený výraz *citlivosť*, *vnímavosť*) na tzv. *energeticko-informačné prejavy diaľaných interakcií prebiehajúce medzi organizmami a prostredím*.⁷

Po akomsi kratšom terminologickom exkurze – zameraného predovšetkým na spresnenie významu verbálnych vymedzení *psychotronika*, *psychotronik*, *senzibil*, *senzibilita* – pokračujeme v historickom kompendiu o psychotronickej problematike. O životaschopnosti a erudícii československých psychotronicov svedčí aj skutočnosť, že práve v Prahe sa o šesť rokov neskôr potom ako bola založená *Koordináční skupina pro výzkum otázek psychotroniky* (jeseň 1967), v r. 1973, konal prvý Medzinárodný kongres psychotronicov, na ktorom bola ustanovená *International Association for Psychotronic Research* (Medzinárodná asociácia pre výskum psychotroniky; IAPR), ktorej prvým prezidentom sa stal už spomenutý Dr. Zdeněk Rejtdák. Táto organizácia usporadúvala ďalšie medzinárodné zjazdy psychotronicov v rôznych svetových metropolách: napr. II. kongres IAPR sa konal v Paríži v r. 1975, III. kongres IAPR o tri roky neskôr (v r. 1978) v Tokiu, pričom impulzy z týchto vedeckých podujatí sa zavádzali aj do praxe jednotlivých národných sekcií. U nás vďaka takýmto podnetom napr. vznikla už v r. 1978 *Psychoenergetická laboratoř při Elektrotechnické fakultě ČVUT* (od r. 1981 prešla *Psychoenergetická laboratoř IPEL* pod VŠCHT) pod vedením bývalého ministra školstva

prof. RNDr. PaedDr. Františka Kahudu, CSc. (nástupcami prof. Kahudu v PEL-i sa neskôr stali Ing. Svatopluk Valent, CSc. a Ing. Valdemar Grešík), neskôr po konaní IV. kongresu IAPR v Monte Carlo v r. 1980 sa ešte v tom istom roku otvorilo aj *Výzkumné pracoviště pro psychotroniku a juvenologii při VŠCHT* pod vedením Dr. Z. Rejtdáka. Obe spomenuté výskumné pracoviská mali značný podiel na ranom rozvoji psychotroniky v ČSSR, pretože nielen sústredili okolo seba viaceré senzitivov aj záujemcov, ale zhromaždili i kvantum faktografického materiálu a taktiež realizovali mnohé experimenty, zistenia ktorých boli prezentované vo výskumných správach, resp. poznatky o parciálnych problémoch boli semificiálne publikované aj vo forme nízkonákladových zborníkov, určených však zväčša len ako študijné materiály pre internú potrebu či iba pre úzky okruh záujemcov, ergo nie všeobecne dostupné.⁸

Impulzom pre organizovanosť záujemcov o sféru psychotroniky na Slovensku (ktorá v zásade kontinuitne trvá až dodnes) bolo predovšetkým konanie, desať rokov po prvom (pražskom) zjazde v r. 1973, V. medzinárodnej konferencie IAPR v Bratislave r. 1983 (predchádzajúce vedecké stretnutia psychotronicov boli kongresmi, avšak bratislavská a o tri roky neskôr aj záhrebská poradná schôdzka boli už profilované ako konferencie), ktorá bola dobrou príležitosťou na výmenu poznatkov pre záujemcov i odborníkov, a to nielen z bývalého Československa, ale prakticky z celého sveta (či už zo socialistického bloku, ako napr. z Bulharska, Maďarska, Poľska, Rumunska či niekdajších republík ZSSR, alebo tiež zo štátov západnej Európy, napr. z Rakúska, NSR, Talianska, Švajčiarska, Francúzska, Veľkej Británie, ba dokonca i z niekoľkých krajín iných kontinentov, napr. z Kanady, USA, Turecka, Indie, Japonska). Z množstva príspevkov – tak z oblasti technických či prírodných vied (fyzika, biológia, medicína atď.), ako aj zo sféry sociálnovednej (psychológia, pedagogika) – odznených na konferencii bol zostavený trojväzbový polylingválny zborník. Ako vyplýva z prológu prezentovaného zborníka, na bratislavskej konferencii IAPR sa prijalo stanovisko, že „hlavným poslaním psychotroniky je verifikovať a objektivizovať dosiaľ zanedbávané zložité fenomény ľudskej psychiky a energetických prejavov ľudského organizmu, a pokiaľ možno i poznávať ich mechanizmy“ (PŘEDMLUVA 1983: 3). Piata medzinárodná konferencia o výskume v oblasti psychotroniky, uskutočňujúca sa v Bratislave zdanlivo paradoxne v období jednoznačnej nadvlády filozofie dialektického materializmu (v tej dobe v celom bývalom východnom bloku socialistických a ľudovodemokratických štátov vskutku oficiálne jediný platný, správny a hlboko vedecký názor na svet),

dala impulz – popri podnetoch z medzinárodných sympózií *Psychotronika*, prebiehajúcich vo Varšave bienálne od r. 1981, ktorých sa aktívne zúčastňovali i niektorí slovenskí psychotronici – na vznik *Komisie psychotroniky Gerontologickej spoločnosti Slovenskej lekárskej spoločnosti* (KP GS SLS) v r. 1984, ktorá vytvárala pod vedením MUDr. Gustáva Solára svojou celoštátnou pôsobnosťou od tohto roku legálnu bázu s pravidelnými frekventnými podujatiami a zborníkmi, sústreďujúc vo svojich radoch všetkých seriózných záujemcov o danú problematiku, zahŕňajúc i vedeckých pracovníkov a vysokoškolských pedagógov.

Novovytvorená KP GS SLS ešte v r. 1984 v spolupráci s organizačnými pracovníkmi vtedajšieho Domu ROH v Bratislave realizovala prvé sympóziom *Psychotronika a zdravie*, ktoré sa odvtedy konávalo každoročne až do r. 1990 (vedecká konferencia na prezentovanú tému uskutočnená v r. 1988 sa však výnimočne profilovala nie ako sympóziom, ale ako seminár) a bolo v danom období jediným celoštátnym odborným podujatím z oblasti psychotroniky, pričom zborníky vydávané z týchto podujatí predstavovali v podstate jediné ako-tak dostupnú literatúru o aktivitách reprezentantov tohto interdisciplinárneho odboru u nás. Výskum, ako i aplikácia psychotronických poznatkov v praxi, sa však neobmedzoval iba na oblasť medicíny, ale prenikal aj do iných profesijných sfér (napr. geológia, archeológia, architektúra), založilo sa i *Pracovisko experimentálnej psychotroniky pri Výskumnom ústave živočíšnej výroby* v Nitre, pobočka Senec, pod vedením Ing. Andreja Šándora, v podstate akéhosi pokračovateľa koncepcie (neskôr zaniknutejšieho, už spomenutého) pražského psychotronického pracoviska Dr. Z. Rejdáka, a samozrejme nechýbala ani snaha o potencionálne využitie skúmaných fenoménov aj v armádnej oblasti – analogicky ako tomu bolo v priebehu studenej vojny u oboch supervelmocí (podrobnejšie údaje porov. v poznámke č. 5) – napr. utajený výskum orientovaný na získanie čo najširšieho spektra informácií o viacerých témach (jedenásť tém sa rozpracúvalo v Prahe, jedna na Slovensku) psychotronického bádania prebiehal v r. 1980-82, ale popri tom existovali i niektoré oficiálnejšie projekty, ako dosvedčuje diplomová práca V. Vrbasa *Bioindikace vo vojenskej praxi s následnou interpretáciou*, ktorá bola obhájená na Vysokej vojenskej škole v Liptovskom Mikuláši v r. 1985.

O rok neskôr, v r. 1986, sa uskutočnila v Záhrebe zatiaľ posledná, VI. konferencia IAPR, ktorá – popri iných faktoroch (napr. sa ukázalo, že medicínsky orientovaná KP GS SLS nebola schopná nielen odborne, ale ani organizačne obsiahnuť celé spektrum psychotronických fenoménov) – bola impulzom pre vznik koncepcie širšie zameranej *Komisie Slo-*

venskej rady Československej vedecko-technickej spoločnosti pre psychotroniku (KSR ČSVTS PP) v r. 1987, ktorej predsedom sa stal MUDr. G. Solár. Obe spomenuté Komisie (KP GS SLS, KSR ČSVTS PP) úzko spolupracovali, keďže predsedu i mnohých ďalších funkcionárov mali spoločných, a vedno organizovali nielen bratislavské sympózia *Psychotronika a zdravie*, ale i niektoré ďalšie odborné podujatia v Košiciach (napr. seminár *Psychotronika v medicíne* či *Magnetoterapeutické dni*, ktoré sa postupom času vyvinuli až na súčasné *Fyto-apiterapeutické dni*). Spomenutá KSR ČSVTS PP, či presnejšie *Odborná skupina pre zdravotníctvo* KSR ČSVTS PP v r. 1987 oficiálne vyhlásila program pre metodické vedenie liečiteľov na Slovensku (porov. ROSINSKÝ 1987: 64) a od r. 1988 už i začala v polročných intervaloch organizovať pokračujúce vikendové *Diskusné semináre o biodiagnostike a bioterapii* pre časť slovenských a českých bioterapeutov.

Psychotronická problematika na Slovensku v súčasnosti

Doteraz prezentované dáta v príspevku boli orientované na spoznanie jestvovania psychotronickej problematiky, resp. i kreovania psychotronickej disciplíny u nás, v predchádzajúcich dejinných obdobiach. Pre spoznanie kontinuity danej problematiky je však vhodné kontextuálne zaradiť aj niekoľko partiálnych informácií o jej synchronnej existencii na Slovensku v rokoch deväťdesiatych, ergo v poslednom desaťročí.

Po spoločensko-politických udalostiach a zmenách v novembri 1989 z jestvujúcej Komisie psychotroniky GS SLS a Komisie SR ČSVTS pre psychotroniku vznikla r. 1990 v Bratislave ich nástupnícka sociéta *Slovenská spoločnosť pre psychotroniku a komplementárne náuky* (SSPKN s prezidentom MUDr. G. Solárom), a v tom istom roku sa v Bratislave konal aj *I. medzinárodný kongres bioenergetickej a biologickej medicíny*. Samozrejme, po novembri 1989 nastáva boom aj v prezentovanej sfére poznania i praxe, a tak následne popri aktivitách evidentne zameraných na psychotroniku (ergo na exaktný výskum dištančných interakcií, prebiehajúcich medzi organizmami a prostredím) vznikajú nielen rôzne ďalšie organizácie, združujúce najmä záujemcov o praktickú aplikáciu liečiteľských metód, nezahŕňajúcich sa pod oficiálnu školskú medicínu (ako napr. Spoločnosť pre alternatívnu medicínu na Slovensku,⁹ Zväz ľudových liečiteľov, Lúč poznávania atď.) Potrebné je spomenúť aj existenciu firiem rozmanitej orientácie, špecializujúcich sa však prevažne buď na biodiagnostiku a bioterapiu, alebo na 'odrušovanie' resp. na totálnu elimináciu tzv. geopatogénnych zón,

ktoré si propagáciou a poskytovaním služieb v danej sfére zabezpečili väčší či menší profit (napr. fy. Alterna, Biopat, Bioregen, Inventa, Telebio, Vincentina a i.). V prevádzke je aj niekoľko Čajovní, v ktorých terapeuti servírujú svoje služby prostredníctvom metódik najrôznejšieho zamerania: od klasickej fytotherapie, cez bioenergetické liečenie, reiki, ovládanie svojho podvedomia metódou tzv. alfa kľúča (tzv. Silvova metóda), Arolo (náuka Arolo má byť vraj znovuobjavená kuratívna metóda majstrov z Atlantídy, čo je však vskutku veľmi pochybná záležitosť, keďže nemáme ani potuchy o atlantskom jazyku), kineziológiu, metódu 'one brain', psychoenergosugestológiu, až po reinkarnačnú terapeutickú intervenciu. V tomto kontexte je však nutné upozorniť na fakt, že z legislatívy platnej na Slovensku vyplýva, že liečenie nesmie byť u nás objektom podnikania, a tak sa prezentované aktivity zväčša kamuflujú najrôznejšími kryciami názvami, napr. konzultačná činnosť eventuálne špecializované poradenstvo a pod. Taktiež jestvujú rozmanité veštiarne, v ktorých sa praktizujú napr. výklady z kariet (často napr. podľa tzv. dvadsiatich dvoch veľkých arkán Tarotu či päťdesiatich šiestich malých arkán Tarotu), zo znamení zodiaku (astrologické poradne), numerologických aspektov, alebo i z osvedčenej chiromantie. Ponúkajú sa aj najrôznejšie šnelkurzy na získanie výnimočných schopností – nemusia to byť však len liečiteľské či autoterapeutické, i keď tie sa núkajú najčastejšie, ale aj iné, orientujúce sa napr. na zvýšenie inteligencie, ovládanie myslenia, manipuláciu tzv. bioplazmy, ovplyvňovanie správania nadriadených, ale i podriadených pracovníkov et cetera – a existuje množstvo ďalších aktivít, v ktorých sa primárny dôraz nekladie na poznanie, ale prihliada sa prevažne iba na kšeft (čiastočne ich u nás zastrešuje napr. tzv. Festival ezoteriky, konajúci sa od r. 1991 každoročne na prelome leta a jesene v bratislavskom PKO). Na margo možno ešte spomenúť fakt, že po novembri '89 začal aj informačný boom v oblasti publikovania o prezentovaných, tzv. psychotronických fenoménoch. Na pultoch kníhkupectiev sa objavuje literatúra (či už preklady zahraničných autorov, alebo i našich tvorcov, ktorí dovtedy písali len do zásuviek, ale takisto aj reedície prác z medzivojnového obdobia) najmä o alternatívnych metódach liečenia a komplementárnych spôsoboch dosiahnutia zdravia, vydávajú sa nové časopisy – niektoré serióznejšie, iné zasa skôr bulvárneho rázu – zaoberajúce sa takmer výhradne danou, resp. veľmi príbuznou problematikou (napr. Bosorka, Ego, Gardénia, Gemma, Logos, Medium, Mystery, Regena, Salvo, Sophia a mnohé ďalšie; niektoré už i zanikli, eventuálne po rozdelení štátu sa vydávajú iba v Českej republike). V súčasnosti sa neraz o najrôznejších nevysvetliteľných či tajomných javoch píše aj v

periodikách s dlhoročnou vydavateľskou tradíciou, primárne orientovaných na informácie populárneho (resp. populárno-vedeckého) charakteru, a to v špeciálne vytvorených nových rubrikách (napr. International Express, Plus 7 dní, Život a podobne).

Napokon aj vďaka niektorým uvedeným nedostojným komerčným, aj inak anetickým aktivitám resp. inej nevhodnej medializácii (s inverzným efektom vzhľadom na snahu získania statusu väčšej serióznosti psychotronického bádania po spoločensko-politických zmenách v našej krajine) a profanácii psychotroniky sa *Slovenská spoločnosť pre psychotroniku a komplementárne náuky* s časťou svojej členskej základne rozlúčila a zároveň sa po dvoch rokoch svojej existencie transformovala na dve samostatné organizácie, a tak v r. 1992 zo SSPKN vznikli society: *Lekárska spoločnosť prírodnej medicíny* (LSNM; jej prezidentom sa stal MUDr. G. Solár) a *Slovenská psychotronická spoločnosť* (SPS) pod vedením MUDr. T. Rosinského, CSc. Bratislavské sympózia *Psychotronika a zdravie*, konajúce sa už od roku 1984, vystriedali kongresy *Psychotronica Slovaca* (organizované SPS) a *Lekársky kongres prírodnej medicíny* (organizované LSNM), ktoré sa realizujú de facto každoročne v Bratislave (lekárske kongresy sa do r. 1993 konali v Trenčianskych Tepliciach; kongres *Psychotronica Slovaca* sa neuskutočnil v r. 1999) až do súčasnej doby. Zároveň obe spomenuté spoločnosti (LSNM, SPS) organizovali spoločne až do r. 1999 (od r. 1999 ich organizuje už iba LSNM) aj neformálne pracovné stretnutia, na ktorých sa prezentujú príspevky erudovaných znalcov z najrôznejších odborov v kontexte s psychotronickým bádáním, prinášajúce neraz nielen najnovšie informácie z týchktorých vedných disciplín, ale prinášajúce ich účastníkom i tak potrebný interdisciplinárny pohľad na rozmanité fenomény moderného sveta, de facto nevyhnutný pre súčasnú atomizovanú vedu.

Na konci precedenčného oddielu o psychotronickéj problematike v bývalom Československu som čiastočne načrtnul, že *Odborná skupina pre zdravotníctvo KSR ČSVTS PP* už v r. 1987 oficiálne vyhlásila program pre metodické vedenie liečiteľov na Slovensku a od r. 1988 už i začala v polročných intervaloch organizovať pokračujúce víkendové *Diskusné semináre o biodiagnostike a bioterapii* pre záujemcov z radov slovenských i českých (a neskôr, po novembri '89, aj časti rakúskych a nemeckých) bioterapeutov, pričom od r. 1990 až do súčasnej doby (rok 2000) rozvíja prezentovanú aktivitu *Sekcia biodiagnostiky a bioterapie* nástupníckych societ (*Slovenskej spoločnosti pre psychotroniku a komplementárne náuky*, od r. 1992 *Slovenskej psychotronickéj spoločnosti*) uvedenej komisie. Obdobou aktivít *Sekcie bio-*

diagnostiky a bioterapie (aj keď tieto činnosti sú de facto dominantne orientované iba na šírenie poznatkov o vhodných postupoch v oblasti *bioenergoinformačného spôsobu vyšetrovania a liečby* medzi záujemcami a liečiteľmi bez predpísaného medicínskeho vzdelania) je výučba rôznych naturálno-medicínskych fenoménov, prebiehajúca už od 17. júna 1991 – keďže Vedecká rada bývalého Inštitútu lekárov a farmaceutov (po viacerých premenovaniach súčasná, od r. 1999, Slovenská postgraduálna akadémia medicíny /SPAM/) povolila niekoľko týždňov predtým (24. mája 1991) usporadúvať oficiálne kurzy naturálnej medicíny; odborným garantom sa stal MUDr. G. Solár – na pôde Vzdelávacieho a výcvikového strediska, košickej pobočky ILF-u, od r. 1992 pod patronátom *Lekárskej spoločnosti naturálnej medicíny*, pričom tieto školenia sú už naopak prioritne zamerané na doškolenie lekárov (MUDr. i MVDr.) a čiastočne i farmaceutov v rámci ich postgraduálneho štúdia, konkrétne na oblasť praktickej medicínskej aplikácie tzv. *energetických a informačných prejavov dištančných interakcií, prebiehajúcich medzi organizmami a prostredím*. Čo sú to *dištančné interakcie* som naznačil v precedencnom texte (čiastočne i v poznámkach č. 3 a č. 7), tu je azda vhodné iba dodať, že psychotronika, ako i jednotlivé odbory, okruhy či liečebné metódy naturálnej medicíny (napr. bioterapia, biodiagnostika, akupunktúra, homeopatia, morfoenergetika, energetické displayové mikrosystémy a i.), majú kongruentnú fenomenologickú bázu, ktorou je percepčia, aplikácia, ako i štúdium a teoretická explikácia prejavov energoinformačných dištančných interakcií.

Napokon v tomto kontexte možno ešte spomenúť, že po novembri '89 sa postupne etablovali aj v štátnom biomedicínskom systéme Slovenskej republiky štyri pracoviská naturálnej medicíny (Oddelenie naturálnej medicíny VÚHB v Bratislave – primár MUDr. G. Solár; Oddelenie akupunktúry a naturálnej medicíny NsP Ružinov v Bratislave – primár MUDr. G. Solár; Oddelenie naturálnej medicíny s laboratóriom FN LP Košice – primár MUDr. Š. Košík, CSc.; Oddelenie rekondície a naturálnej medicíny ÚTaRCH v Lehniciach – primár MUDr. I. Škereň; v súčasnej dobe však funguje už iba košické oddelenie), realizujúce nielen parciálny výskum v oblasti *energetických a informačných prejavov dištančných interakcií*, ale zároveň sa i agilne usilujúce nadobudnuté poznatky prakticky aplikovať v lekárstve; naturálna medicína sa totiž, vyjadrené slovami prezidenta LSNM, definuje ako „súhm komplementárnych medicínskych odborov a liečebných metód, v ktorých sa dominantne využívajú bioenergoinformačné procesy, ktoré predstavujú univerzálny komunikačný mechanizmus v prírode“.

Taktiež možno uviesť, že okruhy otázok (reflexná terapia, akupunktúra, akupresúra, homeopatia, fyto-terapia, apiterapia, preventívna a liečebná diätetika, morfoenergetika, energetické displayové mikrosystémy, bioterapia a biodiagnostika), ktoré rieši naturálna (komplementárna, holistická, či neraz i nesprávne označovaná ako tzv. alternatívna) medicína sa počas troch rokov vyučovali v troch študijných odboroch – *Výživa a netradičné formy medicíny* (šk. r. 1993/94 a 1994/95; 32 študentov), *Naturálna medicína a Naturálna medicína II* (šk. r. 1995/96; 26 študentov); prednášateľmi boli napr. MUDr. Š. Košík, CSc., MUDr. A. Luptáková, MUDr. G. Solár – na Univerzite tretieho veku Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Analogická výučba prebiehala v tom istom období aj na Jesenovej lekárskej fakulte Univerzity Komenského v Martine, a to nielen pre študentov UTV JLF UK, ale dokonca aj pre študujúcich medikov JLF UK, ako výberové prednášky, a v rokoch 1996-98 prebiehal napr. i dvojročný kurz naturálnej medicíny (NM) pre nelekárov v Centre pre kultúru a umenie v Bratislave práve podľa osnov UTV UMB. Koncepcia a metódy NM sa však neprednášali iba seniorom študujúcim na UTV, medikom či laikom bez predpísaného lekárskeho vzdelania, ale – ako som už uviedol v precedencnej pasáži – od roku 1991 sa usporadúvajú aj oficiálne kurzy naturálnej medicíny v rámci ILF, súčasnej SPAM (najprv v Košiciach, neskôr i v Bratislave a od r. 1995 v Brne), ktoré sú prioritne zamerané na doškolenie lekárov a farmaceutov v rámci ich postgraduálneho štúdia (výučbu absolvovalo už viac ako 250 frekventantov; údaj platný pre rok 2000).¹⁰ Možno ešte pripomenúť, že o problematike NM existuje i niekoľko zbormíkov prednášok z *Lekárskych kongresov naturálnej medicíny* (zatiaľ posledný, X. LKNM sa konal začiatkom júna 2000), no a vychádzajú i ďalšie odborné štúdie či články v rôznych slovenských periodikách o naturálno-medicínskom okruhu otázok (napr. *International Express*), niečo sa dokonca publikuje i v zahraničí – azda najznámejšou uverejnenou odbornou skriptúrnou prácou je štúdia (v ktorej sa autori snažili propagovať neskreslené informácie o naturálno-medicínskom hnutí u nás): 'The cultural production of bioterapia: Psychic healing and the natural medicine movement in Slovakia', zverejnená v špičkovom a renomovanom currentovom časopise *Social Science and Medicine* (Vol. 41, No. 9, pp. 1261-1271), ktorý sa už roky zaoberá aj problematikou naturálnej (komplementárnej, holistickej, alternatívnej) medicíny a jej miesta v spoločnosti, napr. i pôsobením a činnosťou rôznych bioterapeutov, healerov, heilpraktikero a podobne (podrobnejšie informácie porov. RUBENS – GYURKOVICS – HORNACEK 1995: 1261-1271).

Záver

Na záver prezentovanej, akejsi stručnej synopsy najzákladnejších informácií o historickom vývoji psychotroniky u nás je azda ešte vhodné poznamenať, že nielen počas éry budovania socializmu existovali, ale i v súčasnosti existujú (ba možno ešte vo vyhranenejšej podobe) aj najrôznejšie výhrady proti psychotronike, resp. proti samotným psychotronicom a ich výskumom, keďže táto oblasť záujmu bola a je často vnímaná ako zvláštna forma praxe a rozporuplnej odbornej orientácie, ktorá je prítlačivá katexochén pre určité psychické typy (napr. pre ľudí, snažiacich sa získať nečestným šarlatánskym spôsobom pekuňárnu zábezpeku). Pred spoločensko-politickými zmenami v novembri '89 vychádzali, a samozrejme aj v dnešnej dobe vychádzajú mnohé práce či články, v ktorých sa jednotliví autori pozerajú najmä na „záračné liečiteľstvo“ (to znamená aj na bioterapiu a biodiagnostiku), ale i obdobné fenomény skepticky, a ich výskum, ktorý patrí práve do poľa pôsobnosti psychotroniky, považujú za neseriózne, hoci popritom – napriek odmietavému postoju – poukazujú na množstvo informácií o javoch, ktoré sa modernej vede zatiaľ nepodarilo jednoznačne uspokojivo vysvetliť. Takto propagovaná psychotronika jej odporcami sa napokon aj v dnešnej dobe hodnotí a prijíma veľkou časťou našej populácie (laickej i odbornej) na jednej strane ako cesta vzbudzujúca dôveru a vedúca najmä k šarlatánstvu (neodbornému liečeniu) či ďalším podvodom, a na druhej strane vyvoláva u skutočných záujemcov o prezentovaný interdisciplinárny odbor a jej predmet bádania (v zásade však nielen u nich, ale aj všeobecne) až nechť zaoberať sa daným okruhom problémov serióznejšie a podrobnejšie. Z tých známejších organizovaných združení, programovo orientovaných až na akési stíhanie lekárov aplikujúcich neštandardné postupy, je povestná *Komisia pre neoverené metódy SLS* (kritizujúca však nielen používanie liečebných metód, ktoré sú akceptované napr. aj v zahraničnej medicíne /homeopatia/, ale dokonca i akupunktúru, ktorá bola rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva SR z r. 1995 uznaná ako samostatný nadstavbový medicínsky odbor). Známa je tiež *Spoločnosť pre podporovanie kritického myslenia*, ktorá – združujúc odborníkov z rôznych oblastí vedy – sa snaží vyjadrovať svoje stanovisko ku všetkým polovedeckým či pavedeckým koncepciám. Prezentovaná aktivita vedeckých kapacít, vytvorivších si v minulosti vo vede dobré pozície (nesporne schopných odborníkov vo sfére vlastnej disciplíny) – teda zo strany dôveryhodných jedincov, ktorí sa neraz za podpory či už médií alebo iných zoskupení stavajú do roly akejsi novodobej inkvizície – a ich negatívny vzťah ku všetkým tzv. pavedeckým

(paravedeckým) činnostiam a fenoménom, ktoré zavádzajú transcendentnom, je vcelku pochopiteľný. Menej zrozumiteľné, ale opäť pochopiteľné, sú aj aktivity niektorých cirkevných predstaviteľov, resp. vyhlásenia teológov, ktorí napokon imanentne (z pozície vlastnej orientácie) existenciu transcendentného sveta obhajujú. V tlači, ale najmä na rôznych vystúpeniach niektorých cirkevných predstaviteľov sa občas rozoberajú témy o nevhodnosti aplikácie určitých metodík tzv. alternatívnej medicíny, ktoré sú dogmatikmi považované za magické, okultné či dokonca gnostické bludy, a vyvíjajú sa aj isté ataky, či už prostredníctvom rozmanitých osvetových prednášok alebo rozširovaním magnetofónových kaziet, na ktorých sa poukazuje na nebezpečenstvo pôsobenia rozličných psychotronicov, senzibilov, záračných liečiteľov etc. Ako som už skonštatoval, je to pochopiteľný a pre mnohých ľudí dokonca jediný možný postoj, avšak v niektorých vystúpeniach sa objavujú napr. i bludy typu: „*akupunktúrne ihly sú vstupnou bránou pre démonov*“ (to znamená, že prostredníctvom ich aplikácie sa do tela pacienta inkorporujú démoni); „ *kto prijíma homeopatickú liečbu je v područí vplyvu zlých síl, a nemá právo pristupovať k sviatosťam*“ a pod. Takýmito proklamáciami boli vystrašení aj mnohí veriaci, a tak k tomuto nezmyselnému vyhláseniu museli napokon zaujať oficiálne stanovisko aj členovia *Komisie Konferencie biskupov Slovenska pre vedu, vzdelanie, kultúru a univerzity* (aby upokojili znepokojenú katolícku verejnosť), z ktorého jednoznačne vyplýva, že „*problém homeopatie je problém medicínsky, a preto patrí do oblasti medicínskej diskusie. V mene viery nemožno k odborným veciam zaujímať stanovisko*“ (RÁBEK 1996: 3).

Poznámkový aparát:

¹ Je vhodné upozorniť, že paralely predstáv tohto charakteru nachádzali bádatelia u niektorých etnických skupín neraz iba vďaka insuficientným komparatívnym kritériám. Niektorí z nich dokonca pokladali za obdobu *many* napr. aj čínske *tao*, indické *brahma*, mohamedánske *baraka* či *charis* raných kresťanov, čo je samozrejme nonsens. Z tohto dôvodu aj samotný termín algonkínskych skupín *manito* (resp. *manitu*, *manido*) nemožno celkom stotožňovať s označením *mana*. Je síce fakt, že výrazom *manito* označujú algonkínski Indiáni aj tajomnú neosobnú čarovnú silu, ktorou je preniknutá celá príroda (čiže obdoba *many*), avšak zároveň termín *manito* je aj súhrnným pojmom označujúcim rozličné duchovné bytosti (nejestvuje jedno *manito*, ale je ich nekonečné množstvo).

² Hebrejské verbum *ruach* má niekoľko významov: *duch*, *životný dych* resp. *dych života* (porov. napr. Gn 1, 30; Gn 2, 7; Gn 6, 17; Gn 7, 15. 22 a i.), ale i *viator*. Podľa niektorých znalcov je potom výraz *ruach* vo význame *životný dych* (resp. *dych života*) sémanticky porovnateľný termín s už v texte spomenutým čínskym označením *čchi*, tibetským výrazom *dorž*, japonským pojmom *ki*, indickým pomenovaním *prána*, egyptským viacvýznamovým označením *ka* (taktiež vo význame *životná sila*), melanézske-polynézskym názvom *mana* atď.

³ Obidva pojmy (*senzibil* i *senzitív*) sú sémanticky obapolne ekvivalentné a v doslovnom preklade z lat. znamenajú *citlivec*. Keďže však *citliví* môžeme byť každý na niečo alebo i niekoho, tak uvedené termíny sa v súčasnej dobe používajú katexochén na označenie ľudí, ktorí disponujú istou zvýšenou *senzibilitou* (v pôvodnom latinskom význame znamená tento výraz *citlivosť*, *vnímanosť*) – konkrétne *senzibilitou* na tzv. *energeticko-informačné procesy* – pričom táto schopnosť intenzívnejšej citlivosti na akoby subliminálne prejavy fyzikálneho sveta sa môže, *necitlivosť* (či vyjadrené pregnantnejšou verbálnou formou: menej citlivým jedincom na energeticko-informačné prejavy diaľaných interakcií prebiehajúce medzi organizmami a prostredím) navonok manifestovať ako zvláštna habilita supranaturálneho charakteru.

⁴ Podrobnejšie informácie o jednotlivých bádateľoch, pôsobiach v 20. storočia – či už spomenutých (Flammarion, Kilner, Richet, Reich), ako i mnohých ďalších nespomenutých – a snažiacich sa vniesť svetlo poznania do latentných ľudských schopností porov. napr. vo viacerých heslách dvojdielného náučného slovníka Encyclopedia of Occultism & Parapsychology. Volume 1: A-L. Ed. L. A. Shepard. Third edition. Detroit & London 1991, GALE RESEARCH INC, s. 117-119, 257, 292-297, 485-490, 595-596,

899, 904-905, 975 a Encyclopedia of Occultism & Parapsychology. Volume 2: M-Z. Ed. L. A. Shepard. Third edition. Detroit & London 1991, GALE RESEARCH INC, s. 1210-1211, 1226-1227, 1242-1247, 1318, 1347-1350, 1358-1363, 1403-1404, 1415-1417; ale taktiež aj v publikáciách SAGMEISTER 1992: 114-115; SAGO 1992: 26 atď.

⁵ O praktickej aplikácii poznatkov, resp. i priamo tzv. parapsychologických (resp. paranormálnych) schopností človeka vo vojenských či politických aktivitách v dobách nedávno minulých svedčí napr. i správa o tajnom projekte CIA s názvom „Hviezdna brána“ (Stargate; prísne tajný plán sa orientoval predovšetkým na špiónáž proti sovietskym agentom KGB, ale taktiež na lokalizáciu ruských strategických bombardérov, výcvikových táborov teroristov, nukleárne testy v Číne atď.), ktorá bola zverejnená po oficiálnom ukončení dvadsať rokov trvajúceho projektu Stargate v r. 1995 (eventuálny záujemca, ktorému by nepostačovali údaje uvádzané sporadicky v rôznych článkoch jednotlivých periodík, ale mal by záujem o pregnantnejšie informácie o projekte „Hviezdna brána“, má možnosť obrátiť sa priamo napr. na astronóma a tajomníka *Spoločnosti pre podporovanie kritického myslenia* RNDr. Igora Kapišinského, CSc., ktorý materiálmi o danom projekte disponuje). Samozrejme prezentovaný projekt nebol jediný, popri ňom sa v priebehu studenej vojny ako na jednej tak i na druhej strane Železnej opony realizovali mnohé ďalšie (napr. SCANATE, SRI, Griffilame, Centerlane, Sunstreak, zaoberajúce sa praktickou aplikáciou mimozmyslového vnímania. Taktiež počas vojny vo Vietname nasadila americká armáda značné počty prútkárov, ktorých úlohou bolo vyhľadávať podzemné tunely, slúžiace na úkryt vojsk Vietcongu. Analogické aktivity samozrejme realizovali aj Sovietsi, pomerne známe je v tomto smere vojenský výskum prebiehajúci v r. 1973 vo Frunze, hlavnom meste Kirgizska (po desiatich rokoch, v r. 1983 vďaka Dr. Sergejevovi i čiastočne odtajnený), sledujúci popri inom napr. aj reláciu psychiky človeka a prirodzeného rádioaktívneho pozadia. Realizovalo sa vskutku nielen kvantum experimentov bioterapeutického či biodiagnostického charakteru (zaujímavé je, že bádanie v prezentovanej sfére sa neobmedzovalo iba povrch planéty, ale i v jej útrobách, ba aj pod morskou hladinou, kde sa napr. na atómovej ponorke Nautilus vyskúšala, popri extrasenzorickom kontakte, i neplánovaná biodiagnostika), ale taktiež biokomunikačného rázu, a konštatovalo sa, že napr. „kontaktér“ (percipient) na Sibíri bol schopný nadviazať extrasenzorické spojenie (zaznamenať telepatému) s človekom (induktorom) v Antarktíde, alebo iný v Severnej Amerike s ďalším, ktorý sa nachádzal v Austrálii; teda

prakticky s protinožcami. S nástupom éry kozmického bádania sa obe popredné svetové supervelmoci, ktoré v prezentovaných oblastiach skúmania (aj kozmu, aj extrasenzorickej percepcie) excelovali, snažili preniesť výskum paranormálnych schopností človeka aj do vesmíru, a tak ako jedna z dobre utajovaných zložiek v rámci rôznych programov sa začala skúmať i extrasenzorická percepcia (ESP), pričom sa realizovali experimenty s nadväzovaním „myšlienkových kontaktov“ s posádkami na kozmických lodiach, a neskôr aj s kozmonautmi na stanicích nachádzajúcich sa na orbite Zeme. Spočiatku sa konali pokusy tak, aby komunikanti boli navzájom medzi sebou v perigeu, teda akoby v „priamejšom telepatickom spojení“, neskôr naopak pokračovali s experimentmi tak, aby komunikanti boli v akomsi obapolnom apogeu, teda aby orbitálna stanica, resp. kozmická loď s induktorom bola práve v čase nadväzovania myšlienkového kontaktu na opačnej strane planéty ako percipient na Zemi, s cieľom zistiť, či masa hmoty nášho nebeského telesa neruší ich signál. Potvrdilo sa, že zaznamenať telepatému je jednoznačne možné i v blízkom okolí planéty, a ešte neskôr – v rámci výskumného projektu Apollo – sa nadviazali úspešné extrasenzorické kontakty aj s astronautmi na Mesiaci (napr. realizácia telepatickej komunikácie medzi americkým astronautom Edgarom Michellom, členom posádky Apollo 14, a centrárou na Zemi vo februári 1971). Pravdaže všetky prezentované pokusy boli donedávna známe (a s veľkou probabilitou ostalo omnoho viac doteraz neodtajených) iba užšiemu okruhu ľudí pracujúcich, či inak sa angažujúcich v tejto sfére. V tomto kontexte uvedme ešte na margo fakt, že o existencii ľudí, ktorí boli nadaní akousi zvláštnou senzitivnou potenciou a pritom využívaní vo vojenstve i v čase pred začiatkom studenej vojny svedčia viaceré doklady: napr. nasadenie prútkárov v Napoleonovej armáde, v rakúsko-uhorskej c. k. armáde, ktorých úlohou bolo vyhľadávať minové polia nastražené nepriateľom, v 8. britskej armáde, ako i v nemeckej Rommelovej armáde počas bojov v Afrike v období II. svetovej vojny. Napokon, ak by sme veľmi dôslední a načreli ešte hlbšie do histórie, tak už v biblických spisoch sa popisuje ako dokázal prorok Elízeus viacnásobne jasnovidne odhaliť plány nepriateľských Sýrčanov, keď sa rozhodli napadnúť Izraelské kráľovstvo (porov. 2 Kr 6, 8-12).

⁶ Prezentovanú definíciu Fernarda Clerca citujeme z článku PSYCHOTRONIKA – ZÁKLADNÉ POJMY, ZÁSADY A PROLEGOMENA 1985: 119.

⁷ Ak je senzibilita označením pre schopnosť človeka akýmkoľvek spôsobom vnímať energeticko-informačné manifestácie dištančných interakcií, ktoré prebiehajú medzi organizmami a prostredím, tak

potom *senzibil*, resp. *senzitiv* (spomenul som, že oba pojmy v doslovnom preklade z lat. znamenajú *citlivec*; keďže citliví však môžeme byť – a v princípe i sme – každý na niečo či dokonca niekoho, tak uvedené termíny je potrebné chápať v zmysle vymedzeného okruhu problémov) je *jedinec, ktorý spomenutou potenciou v určitom, jemu vlastnom, rozsahu disponuje*. Od bežného človeka sa senzitiv odlišuje tým, že si prezenciu energoinformačných prejavov uvedomuje a súčasne ich vie riadiť, čiže usmerňovať podľa svojej vôle, rozširujúc si tak svoju habilitu citenia či pociťovania, ako i z toho vyplývajúce akty. Percepciou a predovšetkým (prostredníctvom určitých praktík) manipuláciou so spomenutými energeticko-informačnými manifestáciami dištančných interakcií môžu potom senzitivní jedinci konať priam, divotvorné skutky, prejavujúce sa i v našom reálnom svete (s priamym efektom na hmotnú oblasť). Nadobúdajú tak v očiach ostatných „bežných“ členov society povest akýchsi „zázračníkov“ (čarodejníkov, divotvorcov) so schopnosťami, ktoré sa zdajú byť mnohokrát nadprirodzené (v zmysle nie normálne) či až zázračné, niekedy zasa skôr fantastické, neuveriteľné ba dokonca akoby až nemysliteľné, prekračujúce do určitej miery známe zákonitosti základných atribútov hmoty, t. j. zákonitosti času a priestoru.

⁸ Popri jestvujúcich problémoch je však rozhodne zaujímavá, i keď pomerne málo známa skutočnosť, že prezentovaná oblasť výskumu bola za predchádzajúceho režimu dotovaná štátom (vdaka podpore niekoľkých vysokých štátnych a stranických funkcionárov /najmä však súdr. Lenárta/ sa vyčlenil takmer milión Kčs napr. na výskumné úlohy „Fundamentální záření hmot“ a „Ovlivňování růstu živých organizmů mentální energií“ prebiehajúce v PEL-i od roku 1978; zodpovedným riešiteľom bol prof. RNDr. PaedDr. František Kahuda, CSc.). Výskumníci vytvorili tzv. mentiónovú teóriu, podľa ktorej je príčinou niektorých paranormálnych /parapsychologických/ fenoménov hypotetická mentálna energia so svojimi špecifickými komponentmi tzv. mentiónmi – časticami s predpokladanou korpuskulárnou hmotnosťou $m = 9,11 \times 10^{-32}$ kg až $9,11 \times 10^{-36}$ (ergo už pod hranicou Planckovej konštanty $h = (6,6256 \pm 0,0005) \times 10^{-34}$ Js/). Hoci sa mentiónová teória prof. Kahudu neskôr ukázala ako mylná, prínos bol predovšetkým v kvante faktografického materiálu z realizovaných experimentov so senzitivnými jedincami, z ktorých časť bola i publikovaná v zborníkoch z akcií, ktoré organizovali Komisia psychotroniky Gerontologickej spoločnosti Slovenskej lekárskej spoločnosti (od r. 1984) a Komisia Slovenskej rady Československej vedeckotechnickej spoločnosti pre psychotroniku (od r. 1987). Na margo možno ešte poznamenať, že nielen v ob-

dobí spreď novembra '89, ale i v súčasnej dobe poskytujú niektoré štátne inštitúcie finančné dotácie na realizáciu obdobných projektov (napr. 240 tisíc SK, poskytnutých Úradom vlády Slovenskej republiky na výskumnú úlohu „Tienenie a eliminovanie geopatogénnych zón, ako jedna z možností valorizácie/intenzifikácie/ ekonomiky a hospodárstva Slovenskej republiky“; vedúci projektu Ing. Andrej Šándor).

⁹ V súčasnosti existuje, a samozrejme aj pred rokom 1989 (azda v dôsledku synchronnej existencie *Psychoenergetické laboratoře při Elektrotechnické fakultě ČVUT /Kahuda/ a Výzkumného pracoviště pro psychotroniku a juvenologii při VŠCHT /Rejďák/*) jestvovala akási rivalita, či snaha o vytvorenie ‚konkurenčného‘ prostredia i v prezentovanej sfére poznania a praxe – nezabúdajúc pritom aj na isté vzájomné interpersonálne nezhody medzi reprezentantmi jednotlivých sociét resp. i medzi niektorými frakciami týchto organizácií, vytvárajúcich tak nevhodné napätie – a tak stúpcenci amatérskeho liečiteľstva, ktorí boli do r. 1989 združení v Komisii psychotroniky GS SLS a Komisii SR ČSVTS pre psychotroniku vytvorili v roku 1990 *Spoločnosť pre alternatívnu medicínu na Slovensku* (predseda MUDr. Ivan Dobrovoda), avšak od jej koncepcie a činnosti sa predstavitelia *Slovenskej spoločnosti pre psychotroniku a komplementárne náuky*, resp. jej transformovaných organizácií (*Slovenskej psychotronickej spoločnosti* a samozrejme i *Lekárskej spoločnosti prírodnej medicíny*) až dodnes (r. 2000) vehementne dištancujú. Najvýraznejšou aktivitou *Spoločnosti pre alternatívnu medicínu na Slovensku* je zorganizovanie štrnástich (do r. 2000) *Sympózií alternatívnej medicíny*, ako i niektorých ďalších parciálnych akcií – napr. celoštátnej konferencie *Ludové liečiteľstvo a mágia v minulosti a*

súčasnosti (Svätojánske stretnutie), ktorá sa konala 25.-27. júna 1993 v Bratislave – resp. od r. 1991 i spoluúčasť na usporadúvaní bratislavských ezoterických dní, ktoré sa konajú každoročne na prelome leta a jesene v PKO.

¹⁰ V apríli 1994 sa zrealizoval oficiálny anketný prieskum názorov lekárov na neobvyklé postupy (to znamená metódy používané takmer výlučne v NM) v medicíne, v ktorom sa udáva, že dovtedy absolvovalo kurzy prírodnej medicíny presne deväťdesiatšesť lekárov (podrobnejšie informácie porov. ŠTEC 1994: 21-24). O formách doškolenia či už tzv. laických liečiteľov (bez predpísaného medicínskeho vzdelania) alebo i lekárov-bioterapeutov som už parciálne informácie načrtol aj priamo v texte prezentovaného príspevku. Za trinásť rokov (1988-2000) realizovania takýchto periodických podujatí – či už v doškolených inštitútoch pre lekárov v rámci postgraduálneho štúdia (najprv v Košiciach, v súčasnosti v Brne), alebo pre liečiteľov-nelekárov vo vyhovujúcich zariadeniach napr. v Trnave, Lúke nad Váhom, Piešťanoch, Modrovej, Moravanoch et cetera – sa ich už zúčastnilo cirka 450 jedincov, ktorí pre vzájomnú efektívnu výpomoc a komunikáciu medzi sebou nutne potrebujú mať vypracovanú spoločnú a jednoznačne verbálne vymedzenú terminologickú bázu. Určiť spoločný a pregnantne definovaný slovník bolo potrebné napr. pre klasifikáciu tzv. *vonkajších vplyvov* (častá príčina psychických, energetických a následne i somatických ťažkostí pacientov), pre tzv. chromatické kódovanie vnímania jednotlivých aurických komponentov (určitým spôsobom ‚kódifikované‘ zaznamenávanie zloženia energetickej časti energoinformačného systému človeka prostredníctvom tzv. automatickej kresby) atď.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2000

Výber použitej literatúry:

ENCYCLOPEDIA OF OCCULTISM & PARAPSYCHOLOGY. Volume 1: A-L. Volume 2: M-Z. Ed. L. A. Shepard. Third edition. Detroit & London 1991, GALE RESEARCH INC. 2008 s.

IVANOVÁ-ŠALINGOVÁ, N. – MANÍKOVÁ, Z.: 1983. Psychotronika. In: Slovník cudzích slov. A/Z. 2. revid. vyd. Bratislava, SPN, s. 726.

KAFKA, B.: 1991. Nové základy experimentální psychologie. 12. vyd. (1. vyd. v nakl. ROAD). Praha, ROAD. 151 s.

PSYCHOTRONIKA – ZÁKLADNÉ POJMY, ZÁSADY A PROLEGOMENA. 1985. /Výťah zo sprievodcu po psychotronike. VI. medzinárodná konferencia o výskume psychotroniky, Záhreb 1986/. In: Psychotronika 85. Zborník zo sympózia v októbri 1985. Bratislava 1985, s. 119-126.

PŘEDMLUVA. 1983. In: V. Medzinárodná konferencia o výskume psychotroniky. Praktické využitie psychotroniky – 1. diel. I. sekcia: Psychotronika a fyzika, II. sekcia: Psychotronika a biológia. Vydanie prvé, jún 1983, Dom techniky ČSVTS Bratislava, s. 3.

RÁBEK, F.: 1996. Orientácia katolíckej verejnosti v otázkach homeopatie. Vyhlásenie Komisie KBS pre vedu, vzdelanie, kultúru a univerzity zo dňa 25. júna 1996. Katolícke noviny. Týždenník pre náboženské a spoločenské otázky, 111, č. 29, s. 3.

REICHENBACH, K. von: 1992. Ódické listy. Poutavé vyprávěné epizody z prvopočátku výzkumu mimořádných schopností senzibilů a tajemné kosmické energie nazývané ódem. 1. vyd. Praha, ANOMAL. 136 s.

ROSINSKÝ, T.: 1987. Metodika činnosti liečiteľov. Rozbor a perspektívy. In: Psychotronika a zdravie. Zborník referátov. Bratislava 19.-20. novembra 1987, s. 64-68.

ROSINSKÝ, T.: 1993. Je psychotronika vedou? In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca 13.-14. novembra 1993 v Bratislave, s. 17-19.

RUBENS, D. – GYURKOVICS, D. – HORNACEK, K.: 1995. The cultural production of bioterapia: Psychic healing and the natural medicine movement in Slovakia. Social Science and Medicine, Vol. 41, No. 9, s. 1261-1271.

SAGMEISTER, V.: 1992. Základná škola psychotroniky. 1. vyd. Bratislava, FLASH CHANNEL. 120 s.

SAGO, V.: 1992. Stredná škola psychotroniky (8.). In: Mystery, 1, roč. II., s. 26-27.

SOLÁR, G.: 1994. Quo vadis psychotronika? In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca 19.-20. novembra 1994 v Bratislave, s. 2-5.

SPESZ, A.: 1990. Špiritizmus či parapsychológia. Skrátené a upravené vydanie pripravila Zuzana Hodošová. Bratislava, ARS STIGMY. 152 s.

ŠPORER, P.: 1995. Psychotronic Teodor Rosinsky: Človek potrebuje nielen racionálne čosi spoznať, ale to aj precítiť. In: Národná obroda – víkend, 9. júna 1995, s. 3.

ŠTEC, J.: 1994. Anketný prieskum názorov lekárov na neobvyklé postupy v medicíne. In: Zborník prednášok zo 4. Lekárskeho kongresu naturálnej medicíny s medzinárodnou účasťou 4.-5. jún 1994 v Bratislave, s. 21-24.

NÁSTROJE PRE POZNÁVANIE. ĎALŠIE MOŽNOSTI POUŽITIA PÄŤPRVKOVEJ SCHÉMY.

Ing. Vladimír Sagmeister

Vážené dámy, vážení páni, milí priatelia.

Na úvodnom obrázku vidíme, už pomerne dobre známy nástroj pre poznávanie, takzvanú *Päťprvkovú schému*. Dovoľte krátky návrat do minulosti. Na tomto stretnutí Vás s Päťprvkovou schémou unúvam už od roku 1996 a na základe mnohých náznakov sa zdá, že vcelku účinne.

Päťprvková schéma sa "narodila" v roku 1995, pre potreby Seminárov o biodiagnostike a bioterapii. Mimochodom, diskusné semináre o biodiagnostike a bioterapii sa konajú nepretržite už od roku 1988 a mnohí z Vás ich majú už dávno za sebou. Tí čo ich absolvovali, iste pochopili, že naplnením obsahu seminárov sa vlastne v priebehu nášho poznávania nič nezavrážilo. Ba práve naopak. Pred mnohými myslami usilujúcimi sa o poznanie, postupne vyvstalo možno viac otázok, ako bolo tých, na ktoré im semináre dali odpovede.

Odhliadnuc od odporúčania nášho milovaného, seminár vedúceho, o ďalšom usilovaní sa jednotlivca na ceste poznávania, pripomínajúc si priebeh seminárov, budú si iste účastníci prvého, druhého či tretieho behu pamätať, že pre lepšie pochopenie jednotlivých tém sa používali rôzne obrázky, grafy, schémy. Napriek tomu, že všetky tieto schémy primerane riešili obsah práve preberaných čiastkových tém, riešili ich väčšinou bez priamych vzájomných súvislostí. Postupne tak vyvstával problém, ako schémy spojiť do bezrozporného, logického celku. Išlo teda o vytvorenie akejsi zovšeobecňujúcej orientačnej mapy, na ktorej by sa dali čiastkové schémy nájsť. A ak by sa našli, aby sa zároveň dali nájsť aj chýbajúce, navzájom sa vysvetľujúce súvislosti. Pomocou zjednodušenia schém vyšších rádoov sa to podarilo a odvtedy obsah seminárov nástroj Päťprvkovej schémy slušne zastrešuje.

Podotýkam, že Päťprvková schéma je jeden z najjednoduchších a zároveň jeden z bezpočtu omnoho zložitejších *nástrojov pre poznávanie*. Tak, ako každá slovom vyjadrená problematika o bytí v Bytí, tak aj slovné vyjadrenie o možnosti použitia nástroja Päťprvkovej schémy, sa nemôže vyhnúť ráznemu zjednodušeniu. Ráznemu zjednodušeniu schém vyšších rádoov, na jednej strane možno obľudne zložitých, no zároveň nesmierne krásnych. Na strane druhej, hlavne pri výpise ich niektorých premenných veličín, na prvý pohľad zasa až príliš jednoduchých, no o to na vyššej úrovni obsahovo vysvetľovateľných.

(Prosím obrázok 02).

Uvedomujem si, že zjednodušené slovné vyjadrenia o problematike Päťprvkovej schémy, i vďaka zvoleným názvom pre popis jej jednotlivých súčastí, sa potom, no znova iba na prvý pohľad, javia ako nie úplne jednoznačné. Dá sa dokonca povedať, že zvolené názvy obsah hlbšej podstaty vysloveného viac či menej zatemňujú, čo však v konečnom dôsledku, z logických dôvodov, nie je až tak nevhodné.

... *ale se věci zatemnělé a rozum převyšující bytí zdály. Jiní zjevně odpírali, šalbou a podvodem to bytí pravice: byli-li prý od tolika set let, proč se prv nezjevili, jsou-li věcmi svými jisti, proč směle na světlo nevystoupí, než z kouta jen odkuds ze tmy co netopýrové hvízdají? Filozofia, že jest dobře ustanovená, reformaci nepotřebuje; dají-li sobě tu z rukou vyraziti, že nebudou míti žádně. Jiní nadto hrozně na ně láli a klnuli, za věštce, čarodějníky a vtelené d'ábly je vyhlašujícíe.* (J.A.Komenský).

Čo sú to za "veci" zatemnelé už po stovky či lepšie tisíce rokov? O čom to z tmy netopieri hvízdajú? Iste ste to už všetci niekde čítali či počuli. Je to **miera, váha a počet**. A ešte **muž, žena, jablko a had**. Všetko ostatné, viditeľné, je iba rozvinutím týchto pár slov, lepšie povedané, symbolov. Pretože vše-rozmernosť bytia v Bytí je skrytá vo vode ako spodok ľadovca, z ktorého nám vytŕča z vody viditeľná, a teda bez namočenia sa do vody, zmyslami vnímateľná snáď iba desiatinka, je na začiatku aj výskum ľadovca, ako celku, značne problematický. Navyše, nie každého z nás zaujíma, čo i len malá časť z tejto krpatej desiatinky. Koho dnes, prosím Vás, okrem pár zasvätencov - nukleárnych fyzikov, zaujíma napríklad pomer, teda miera, medzi pokojovou a pohybovou nukleárnou hmotnosťou, teda váhou a ďalej, výsledok tohoto pomeru vyjadreného matematicky, teda počtom a ešte ďalej, toho istého pomeru, prípadne vyjadriteľného geometricky, ako úbytok pokojovej nukleárnej hmotnosti, ktorá je mierou väzbovej energie. Je táto "vec", vlastne tvrdenie všednej fyziky, zatemnelá? A viete, prečo nám pán Einstein, na známej fotke, vyplazuje poloodporné dlhočizné jazyčisko? A to sa bavíme iba o špičke špičky ľadovca, zahadzujúc pritom na smetiko nášho poznania dokázateľnej skutočnosti

Rutherfordov model, ktorý sa "bije" so základnými zákonmi elektrodynamiky a s takzvaným čiarovým spektrom. Nechcem sa púšťať do podrobností,

no to bolo ale krik, než sme ho zahodili, než sme ho sami sebe z rúk vyrazili. No aj tak deti v školách doteraz učime, že atóm je malílnká slnečná sústava, kde protóny a neutróny, teda jadro, predstavujú malílnké slniečko a elektróny predstavujú malílnké planétky, obiehajúce okolo slniečka. Je to milá a nežne upokojujúca predstava. No na svete sú, alebo boli takí, ktorí nám chcú náš kľud v nevedomosti stoj-čo-stoj ukradnúť. Tvrdia, že ak nie niečo, tak všetko je akosi inak. To značí: nechutne zložitejšie.

Deti v Duchu oplzlosti netopierov: Planka, Bohra, Balmera, Lymana, Pfunda a tak ďalej, skoro ani nevímajú. Mimochodom, aj Bohrov model sme už vlastne zahodili, lebo ním možno popísať iba vodík. Diferenciálne rovnice, ďalších prvkov sú tak zložité, že obsah ich riešenia nikomu nič nevraví. Ak nám Einstein ukazuje jazyčisko; viete si predstaviť, čo by nám ukázali netopieri: Heisenberg, Schrödinger, Stern, Gerlach, Pauli, Weinberg, Hawking, Lorenz a mnohí, mnohí iní? Znovu opakujem, že sa nechcem púšťať do bežne študovateľných podrobností; no nedávní, ale hlavne súčasní netopieri si urobili z tatíčka Newtona a nielen z neho, ústrednú postavu hry na fackovacieho panáka. *Relativita* skoncovala s jeho ilúziou absolútného času a priestoru; kvantová teória skoncovala s jeho snom kontrolovateľného priebehu merania. *Teória turbulencie*, teda všeobecného všeneporiadku, ľudovo známa ako teória chaosu, skoncovala s laplaceovskou fantáziou príčinnej podmienenosti predurčenosti, čo sa zasa, až tak silno, nemuselo stať. To však ale bolo kriku a vreskotu, než sa tieto ilúzie, sny a fantázie dostali z takzvaných, podotýkam takzvaných, vedeckej pôdy do školských lavíc, kde sa na našich deťoch dajú ešte využiť, lepšie povedané, kde sa dajú nimi deti ešte zneužiť. Nie som príliš zvedavý, kto či čo a kedy skoncuje s teóriou relativity, kvantovou teóriou a teóriou chaosu, hoci sú to, i keď veľmi zložité, predsa len milé a nežne upokojujúce predstavy. A *kozmogónia*; škoda reči. No než bude dokonané, oplzlostí bude viac než viac.

No aj tak nám tu budú dovtedy, vo vzduchu viesieť najzákladnejšie otázky, na ktoré poniektorí budeme potrebovať odpovede. Možno, že to budú najprv odpovede nie celkom pravdivé, no aspoň k pravde sa približujúce. Minulosť a samozrejme aj súčasnosť nám pritom napovedá, že poniektorí odpovede tohto typu nepotrebujú, lebo ich už na všetko majú a iné odpovede pre nich nejestvujú. Uvreštaná a mimoriadne chaoticky činná egocentrická slepota si skrátka v tichu nedokáže položiť úprimné otázky: Kto a odkiaľ z tmy, či zo svetla to tu hvizda? Ktorý netopier je ktorý, či ktorí netopieri sú ktorí a ako to s nami vôbec myslia, ak im musíme chvíľu sväto-sväte veriť,

v inú chvíľu tým istým zasa sväto-sväte neveriť, aby sme museli sväto-sväte veriť iným? A opovážili Ste sa tak neučiniť?; milí netopieri?! Ďalej; kto a ako tu na akejkoľvek vysokej či nízkej úrovni klame či seba-klame? Kto a z ktorej strany plota je v blázninci?

Možnosť zaujať stanovisko k vyššie uvedeným otázkam je skrytá len a len v *hodnotovom systéme jednotlivca*. Hodnotový systém jednotlivca, napríklad; na základe materialistickom, preanimatickom, animatickom alebo spiritualistickom potom vytvára podmienky pre *primerané odpovede*. A suma týchto odpovedí vytvára nesmierne široký rozsah stanovísk, od vysvetľujúceho stanoviska: Vlastné mákké hreje pekne, sviňa cíti sa tak šťastne, až po vysvetľujúce stanoviská, vedúce ku celkovej zmene hodnotového systému, v počte 86.400-krát za deň a viac. Prítom je jasné, že život bez ustavičných pochybností by nebol nijaká zábava. To, čo vidíme alebo hmatáme, nemusí byť nutne tým, čo vidíme alebo hmatáme, ale napríklad aj niečím k videniu alebo hmataniu určujúce. Celá iónska filozofia a fyzika hľadala explíkans, teda to, čo niečo vysvetľuje, k explikandum, teda k tomu, čo je vysvetľované. V tom prípade ale bolo najúčinnnejšie neoddeľovať filozofiu od svetonázoru. Ak sa tak stane, potom začne kde kto tárať, čo mu na um zide. Keby len táraniny, to by sa dalo zniesť. No oddeľenie filozofie od svetonázoru, dnešku vôbec nebráni aby sa významy týchto slov nespojili v najšialenejších formách. Filozoficko-svetonázorová sústava predpokladá fakt, že moja viera a veda sú v bezrozpornom vzťahu. To by následne značilo, že ak podstata mojej viery je neskúmateľným tajomstvom, tak aj podstata vedy je neskúmateľným tajomstvom. No aj naopak. Mnohí netopieri, napríklad Herakleitos, či Demokritos tento prostý fakt pochopili a nielenže ho pochopili ale ho aj bezrozporne žili. A že zachované zlomky ich diela sú zatemnelé? Ani nie, je to iba vec správneho použitia a nastavenia nástroja pre poznávanie. A že ako? Lahko, veď návestí nám nechali neúročky; a nielen oni. Študovať dnes napríklad Plátóna; ale aj novoplatonikov, napríklad takého Plótina, bez primeraných nástrojov je strata času. Kde však tie nástroje sú? Kde sa dajú zohnať? Odpoveď je naporúdzí: Všade a stále. Zacitujme si: "*Spoznaj, čo máš pred očami, a čo je ti skryté, sa ti odhalí. Lebo nič nie je skryté, čo nebude odhalené*". Na tomto svete teda existuje najväčšie tajomstvo, že neexistuje žiadne tajomstvo. No k tomuto tajomstvu je potrebné dôjsť. Treba k nemu dojsť. A čo je na ceste lásky k poznávaniu a pokore k poznaniu podstatné? Úprimné usilovanie sa jednotlivca vedúce k osobnej skúsenosti.

Avšak skúsenosť jednotlivca je *neprenosná*. A ak áno, tak iba v zanedbateľnej miere. Prekážky,

ktoré sa nachádzajú na ceste k tajomstvu, že neexistuje žiadne tajomstvo, sa nemusia prekonávať vždy iba s hrdo, prehrdo vztýčenou hlavou farby kovu, možno striebra alebo platiny. Prekážky sa dajú aj podliezť, no potom, po ich prekonaní, je vhodné sa vyrovnáť. A práve na prekonanie niektorých prekážok nám slúži takzvaná Päťprvková schéma.

Ešte predtým, ako sa budem zaoberať ďalšími možnosťami používania Päťprvkovej schémy, uvediem príklady jednej jedinej, na prvý pohľad až príveľmi jednoduché schémy, predznačenej na obrázku 02.

(Prosím obrázok 03).

Schéma na obrázku je približným vzorom alebo predlohou jednoduchého či jednoduchšieho bytia v Bytí. V rámci súboru pravidiel iného typu vnímania, aké nie je doposiaľ pre väčšinu ľudí prijateľné, neuvádzam presné pomery pre to, či ono jestvovanie, no pre naše súčasné potreby je tento vzorový pomer dostatočný. Sledujme symbolikú pomer muža a ženy a to nielen v jablku.

(Prosím obrázok 04).

Jablko poznania muža a ženy. Toto je odtrhnuté zo záhrady hesperidiek. Keď sa raz opýtali Martina Luthera, čo by prednostne urobil, ak by sa dozvedel, že zajtra bude koniec sveta, odvetil: "Zasadil by som jablko". Dôvod jeho odpovede je pre pozorné "oko" zrejmý.

(Prosím obrázok 05).

Jablko poznania muža a ženy v ríši minerálov. Azurit a markazit našu schému dobre poznajú. Príkladov tejto schémy môžeme pritom nájsť bezpočet.

Vážené dámy, vážení páni. Možno si kladiete otázku. A čo majú vlastne spoločné tieto obrázky s názvom príspevku?" Uviedol som ich iba preto, aby som vás upozornil na to, že niektoré jednoduché schémy sa nachádzajú všade a stále. A ak ich všade a stále nevidno, je to len a len preto, že ich ponietorí ľudia, a tých je viac, zatiaľ vidieť nemôžu. To preto, lebo inak a iné vnímajú. Tým pádom pre nich žiadne schémy ani nejestvujú. A ponietorí ľudia, tiež zatiaľ, čo by i mohli, ich ani vidieť nechcú. A to sme si, prosím, ukázali schému iba jednu jedinu. Dobré, dobre, dobre! No natíska sa tu ešte ďalšia otázka: Tak čo to vlastne predstavujú, tie dve kružnice? Tu sa však dostávam do problémov, lebo musím použiť, pre niektorých z Vás neznáme názvy pre popis niektorých prvkov Päťprvkovej schémy, čo moje vysvetlenie asi zatemní.

Uvedená simplicitná schéma je východiskovou schémou z extrémne širokého spektra schém archetypálnych predlôh a vzorov, ktorých pregnantný roz-

sah je predestinovaný individuálnymi charakteristikami Tvorčieho princípu. Tento pregnantný predestinovaný rozsah archetypálnych predlôh a vzorov používa, v rámci svojej aktuálnej naturality, individuálna viazaná myseľ pre utváranie primárnych individuálnych viazaných realizačných energeticko-informačných foriem (viac informačných ako energetických), ktoré v rámci referencie s afinitnými realizačnými energeticko-informačnými formami prostredia predestinujú dotvorenie takých kvalít enegeticko-informačných foriem (viac energetických ako informačných), ktoré sa naplňajú extrémne širokým spektrom takzvaných subatomárnych a atomárnych multidimenzionálnych existencií. Tieto existencie sa nám javia ako naša špička ladovca.

Percepcia globálneho, no sporadicky aj parciálneho rezultátu v procese utvárania nie je bežne, u človeka nášho typu, možná. Detekcia procesu utvárania je možná len extrasenzoricky. Pre človeka schopného, a tu nie je relevantné, či postupne, či zrazu extrasenzoricky vnímať, sa stáva proces utvárania, či už postupne, či po istom okamžitom a neskôr sa opakujúcom zážitku, súčasťou takzvanej objektívnej reality. Túto jeho skúsenosť ľudia neschopní extrasenzorického vnímania spravidla neakceptujú. Až percepcia globálneho rezultátu procesu dotvárania sa stáva, v našom diferenciacnom, terestriálnom prostredí, bežne akceptovanou, takzvanou objektívnou realitou.

Nakoľko takéto vysvetlenie významu našich dvoch kružníc sa javí ako dosť zložitá, bude lepšie zostať pri symbolickom vyjadrení: Poznanie muža a ženy alebo Spojenie symbolov muža a ženy. Ten istý obsah vyjadrujú aj rovnako obsažné archaizmy z minulosti: Je to Spojenie Kráľa a kráľovnej vo filozofickom vajci, alebo Spojenie Panny a Ženicha v nadväzujúcej komnate a podobne.

Vážené dámy, vážení páni, dovoľte aby som Vám teraz premietol niekoľko obrázkov, ktoré súvisia s ďalším použitím Päťprvkovej schémy, ako nástroja pre poznávanie. Doteraz som Päťprvkovú malú schému, teda mnohorozmernú schému bytia jednotlivca, vysvetľoval ako pomerne nehybnú jednotku v Päťprvkovej veľkej schéme, teda v mnohorozmernej schéme príbuzného prostredia, hoci som veľakrát naznačil, že tomu tak celkom nie je.

(Prosím obrázok 06).

Pri pohľade na tento obrázok, vzpomínajúc si pritom na obrázok 01, položme si jednoduchú otázku: Aký je rozdiel medzi malou a veľkou schémou? Odpoveď je jasná, no pre mnohých ľudí, bude asi dosť ťažko prijateľná: Vo večnosti, teda v Stále a všade, žiaden. No teraz a tu, je tento rozdiel obrovitánsky.

Dobre, dobre! No a kde je potom neodmysliteľný počiatok? Je jasné, že Niečo iné, ako Všetko, stále a všade a zároveň iné ako nič, teda Niečo, teraz a tu, je podmnožinou Všetkého, stále a všade. Ak má byť Všetko, stále a všade skutočne Všetkým, stále a všade, môže mať počiatok? Ó, ani za svet! V žiadnom prípade! Okrem toho si pripomeňme, že ak by Všetko, stále a všade neobsahovalo nič, nebolo by Všetkým, stále a všade. Ale v knihe Genesis v 1M 1,1, je napísané: Na počiatku... Je to v poriadku. Počiatok, ktorý hľadáme je bod na špičke obrázku; vľavo. No a tento bod je jednou jedinou jedinečnosťou zo Všetkého, stále a všade. Naša schéma "vyrastá" z tohoto veľa-veľa-veľavýznamného bodu a stále a všade ho obsahuje. Je teda niečím jedinečným, je v každom mieste individuálnym Niečím, teraz a tu, zo Všetkého, stále a všade a zároveň je v každom mieste vo Všetkom, stále a všade. Toto jednoduché vysvetlenie nás pritom oslobodzuje od primitívnych a znesväcujúcich otázok. Napríklad: A má Všetko, stále a všade počiatok? Pritom akýkoľvek posun Niečoho, teraz a tu doprava, v čase, časoch a pól čase, vytvára v sebe a okolo seba prostredie pre počiatky ďalšie.

(Prosím obrázok 07).

V Zjavení Jánovom 12,14: sa dočítame: Žena však dostala dvoje veľkých krídiel, aby odletela pred hadom na púšť, na svoje miesto, kde by ju živil čas a časy a pol času. Ako možno tieto časy chápať podľa Päťprvkovej schémy je zrejme z obrázku.

(Prosím obrázok 08).

Vytvorme si na našej schéme záujmové rezy, so snahou o vytvorenie kolmíc, na približne horizontálne krivky a sledujme logické zmeny základných piatich prvkov, na Päťprvkovej schéme. Multidimenzionálna

genéza a progresia individuálneho bytia je potom zrejme.

Všetky doposiaľ uvedené, hoci primerane funkčné, Päťprvkové schémy majú malý nedostatok, ktorý na záver môjho príspevku odstránim. Ide o dodržanie grafickej jednoznačnosti vyjadrenia jednej jedinej jedinečnosti Bodom a nie priamkou alebo krivkou, čo nás priblíži k starobylej On-skej symbolike.

(Prosím obrázok 09).

Pôvodné, približne paralelné vertikálne rezy z obrázku 08, teraz vychádzajú z jediného Bodu, pri zachovaných pôvodných, rozvinutých parametroch schémy. Zobrazí sa nám tak Vadža.

(Prosím obrázok 10).

Hlava kráľa sa tak stáva, samozrejme iba do istého času, jednou z premnohých koráľok z náhrdelníka, navlečených na nitke kobry. Hada, teda kobry, poblíž počiatku, nepredstaviteľne jedovatej. A v iných časoch, Bohužiaľ, predstaviteľne jedovatej. Keby nebolo keby, donekonečna by sme sa uskutočňovali. Ibaže naše uskutočňovanie v nenávisti a pýche, sa zákonite na uskutočňovanie lásky a pokory premení. Aby sa potom aj uskutočňovanie lásky a pokory na uskutočňovanie múdrosti premenilo. Načo by potom a komu bolo uskutočňovanie lásky a pokory, ak uskutočňovania nenávisti a pýchy už niet? A aby sa potom aj uskutočňovanie múdrosti na uskutočňovanie pravdy premenilo. Načo by potom a komu bolo uskutočňovanie múdrosti, ak hlúposti už niet? A načo by potom a komu bola pravda, ak nepravdy už niet? A načo by potom a komu bola niečoť, ak ničosti už niet?

Ďakujem za pozornosť.

(Dôležité upozornenie: Príspevok v zborníku prednášok je oproti prednesenému príspevku, ktorý vychádza zo 65-tich obrázkových príloh, značne zredukovaný).

INFEKČNÍ BIOTRANSFER

Ing. Milan Hein

Infekční biotransfer je zařízení podobající se bio-rezonanci, tak jak ji známe od několika firem. Podstatný rozdíl je v principu na bázi *informační teorie*, umožňující konstrukci nemající nic společného s elektřinou, ani s prvky známé z techniky. Výsledkem je téměř šokující efekt.

Pro přiblížení funkce je nutno představit několik teorií. Na *obr.1* je znázorněn člověk jako průnik energie, informačního pole, vlivu cizích energií, psychického pole, a mnoha dalších. Každé z nich je dáno i stavem prostoru, ovlivňuje člověka a je člověkem ovlivňováno. Navíc se tyto pole ovlivňují i mezi sebou. To vše má jeden společný průnik v centru s naším tělem. O mechanickém základu víme, že je složen z buněk, molekul, atomů atd. Energii dokážeme vnímat, vidět, (což je možná způsob vnímání, ale také možná přenesený vjem z hladiny informační,) někteří dokáží vnímat další rozměr, jak a z čeho je tato energie udělána, jak je uděláno to něco atd.

Další teorie by mohla naznačit, jak je vnímán systém informační. To podstatné je, že jsme součástí systému s možností komunikace a možností ovlivnit všechna pole, týkající se nás i ostatních.

Na *obr.2* je model informačního pole, umožňující postavit stroj, likvidující infekce. Přijmeme-li tedy informační pole 1 jako pole základní, pole 2 je informace o tom, jak je pole 1 uděláno. Pole 3 je informace o tom, jak jsou udělány pole 1 a 2 atd. Člověk je definován na 43 úrovních týkajících se přímo jedince, následuje 13 polí obecných zápisů, jak je prvních 43 polí uděláno a následují další 4 pole oddělovací. To celé je sektor I. Nad tím jsou obdobně členěné sektory II až XII.

Na tomto schématu je možno ukázat vývoj a vznik nemoci. Představme si člověka s chorobou jater. Body na obrázku ukazují chyby v zápisech v jednotlivých hladinách, chyby nad 43 hladinou jsou velmi závažné v hladinách II a výše karmické. Játra se musí chovat, jak je předepsáno, čili mění morfologii i funkci. "Léčba" důsledků např. Prednisonem znamená porušení rovnováhy příčiny, důsledku a gradientu mezi nimi. Pacientovi se dočasně uleví za cenu zesílení či tvorby nových chybných zápisů. Obdobně lze definovat rychleji postupující stáří, dva lidi ve stejných podmínkách s výrazně rozdílným stavem a pod.

Chyby v zápisech si děláme vlastní životosprávou, konáním, vazbou na cizí energie a pod.

Jednodušší organismy mají informační pole kratší než člověk. Mikrobiologie končí viry na 33 hladině. Biotransfer dokáže rezonovat na hladině odpovídající probíhající infekce a výstupním signálem komunikujícím s vyššími hladinami upravit informační pole postiženého člověka tak, že se vytvoří nevhodné prostředí pro její další život. Akce je plně úspěšná v případě funkčního imunitního systému, schopného tuto informaci podržet. V tomto případě může navíc dělat komplikaci pouze následná mutace např. Spirochaetales, kdy je nutno sezení opakovat do vyčerpání celého spektra mutace.

Většina systémů biotransferu pracuje do 56 hladiny I. pole. Rozhodovací systémy však až do pole XII. Objeví-li se nezrušitelný zápis v poli II a výše, funguje jako závora a další činnost biotransferu se omezí nebo zastaví.

GEOMETRIA ZODIAKU

Ing. Norbert Synčák

Úvod

Knihy poznania a múdrosti vpísané do matérie kameňa gotických katedrál, sú živým odkazom zväčša neznámych majstrov staviteľov, ktorí povýšili a zušľachtli hrubú a neopracovanú hmotu na posvätné telo katedrály, predurčené na slávu Božiu. Tak *staviteľ* je zároveň *slávitel* a *stvanie slávenie*.

Takmer v každej starej gotickej katedrále (napr. Chartres, Remes, Štrasbourgh) býva v rôznej podobe zobrazený symbol kruhu, ktorý je rozdelený na 12 rovnakých častí – symbol **Zodiaku** (Zvieratníku, Zverokruhu ...). Formy jeho zobrazenia sú rôzne – na podlahe, v rozetách, v kombinácii s biblickými výjavmi, v podobe jednotlivých mesiacov v roku (vid. obr. 1).

Podstata Zodiaku

Obraz zodiaku je známy najmä v súvislosti s astrológiou. Čo vlastne vyjadruje, a prečo má svoje umiestnenie aj v tak posvätných a významných miestach, akými sú katedrály, kde aj tá najmenšia časť má svoj význam? Pokúsme sa spoločne nahliadnuť na Zodiak, ako na symbolickú schému, vytvorenú na základe zákonitostí a vzájomných vzťahov, obsiahnutých v každom systéme. Majme však stále na pamäti, že ako každá schéma, aj zodiak je len pokusom (viac alebo menej dokonalým) o priblíženie a vyjadrenie poznania základných zákonitostí stvorenia.

Zodiak môže predstavovať syntetický kľúč, ako nástroj poznávania zákonitostí, vlastností

a vzájomných vzťahov ľubovoľného systému (celku, prostredia), ktorý pozostáva z častí, tvoriacich celok a súčasne celok je časťou hierarchicky vyššieho systému (celku) (vid. obr. 2).

V staršej terminológii by sme mohli hovoriť o *mikrokozme* (časť, ktorá je celkom) a *makrokozme* (celok, zložený z častí). Ak je teda sledovaný celok tkanivo, potom časťou bude bunka a vyšším celkom orgán.

Časť aj celok sa riadia rovnakými princípmi a zákonitostami (*analógia mikro a makrokozmu*)

a akákoľvek zmena časti sa prejaví zmenou celku a naopak. Z astrologického pohľadu umožňuje zodiak vyjadrovať aj *dynamiku a kvalitu zmien a vzájomných determinácií* častí a celku, prejavujúcich sa v čase a priestore.

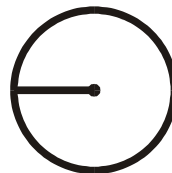
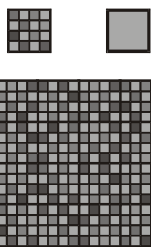
V rámci starších svetonázorových koncepcií sa stretávame s ideou *podmienenosti hmotného bytia*. Existencia hmoty, hmotného prostredia a bytia je podmienená duchovným prostredím a bytím a je len jednou z možných foriem manifestácie duchovného bytia, prípadne jeho realizačným prostredím. Akákoľvek hmotná časť i celok má svoj ideový predobraz. V takomto ponímaní pojem časť a celok budeme chápať v zmysle komplexnej multidimenzionality bytia.

Tvorba Zodiaku

Pokúsme sa v stručnosti poukázať na kardinálne princípy obsiahnuté v geometrickej štruktúre zodiaku z filozoficko-principiálneho pohľadu.

Zvoľme si v priestore ľubovoľný **bod**. Okolo bodu narysujeme **kružnicu** s polomerom **r**. Hneď v počiatku nášho diela máme tri základné prvky, ktoré spolu tvoria jeden celok (vid. obr. 3):

- **bod** – predstavuje posvätný stred našej kružnice. Je stvoreným prvotným počiatkom, východiskom. Sám bezroz-

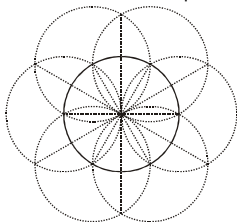

memý, nehybný, všadeprítomný. Bude nám predstavovať skutočnú, pravú *podstatu* zodiaku, ktorý celý je v bode obsiahnutý, v stave dokonalej nediferencovanej jednoty, nemanifestovaný, ale s potenciálom realizácie.

- **Kružnica** – je bodom manifestovaným a ohraničeným v priestore. Je charakterizovaná svojím *obvodom* (vonkajšie ohraničenie) a *obsahom* (vnútorná náplň). Predstavuje manifestáciu potenciálnych možností obsiahnutých v bode v realizačnom prostredí. Je *prejavovým* bytím.
- **Polomer** – je vzdialenosť od obvodu k stredu. Je mierou určujúcou obvod aj obsah manifestácie. Vyjadruje najkratšiu vzdialenosť od každého bodu obvodu k posvätnému stredu kružnice. Je cestou a *prepojovacím mechanizmom* (tým čo spája) od formy k podstate a naopak.

Ak sa vydáme cestou po obvode, prejdeme 6 krát vzdialenosť polomeru, kým sa dostaneme do počiatočného bodu (viď. obr. 4).

Tak dostávame 6 kružnic, ktoré vytvárajú 6 priesečnikov na obvode pôvodnej siedmej kružnice

a jeden spoločný priesečník v strede. Všetkých sedem kružnic má rovnaký polomer, obvod aj obsah. 6 kružnic vytvára spolu zároveň ďalších 6 priesečnikov, mimo obvodu základnej kružnice. Ich priemerom

na obvod základnej kružnice dostávame 12 bodov (6 skutočných a 6 premietnutých) vzájomne tvoriacich dva hexagramy, spojené spoločným stredom. Na cestu nám začínajú svietiť dve hviezdy. Jedna so svetlom skutočným, druhá odrážajúca svetlo prvej.

Rozdelenie kružnice na 12 rovnakých častí môžeme chápať ako proces diferenciacie celku. Každá časť vymedzuje len jeho určité vlastnosti. Pre pomenovanie jednotlivých častí boli použité názvy a symboly tzv. *znamení*. Každé znamenie je charakterizované polaritou, kvalitou, živlom a vládnuou planétou.

K tomu, aby sme preklenuli terminologické bariéry pri vyjadrovaní, je potrebné si uvedomiť, že používané symboly a názvy sú len *zástupnými znakmi* pre vyjadrenie určitých spoločných vlastností časti celku. Ak teda budeme hovoriť o *ohni*, nemáme tým na mysli len bežný oheň, ale súbor vlastností, pre ktorých pomenovanie bol použitý termín *oheň*.

Rovnako, ak povieme *slnko*, nemyslíme tým len centrálnu hviezdu našej slnečnej sústavy, ale opäť súbor spoločných vlastností pomenovaných ako *slnko*. To, že zároveň môžeme hovoriť aj o skutočnom ohni a slnku, by mohlo naznačovať univerzalitu platnosti zákonov, ktorými sa riadi všetko stvorené.

Štruktúra Zodiaku

Centrálna štruktúra Zodiaku je tvorená 4 principiálne odlišnými kategóriami:

- **Planéty** – predstavujú aktívne *hybné sily* (dynamics), zdroj a potenciál premien a realizácií
- **Znamená** – sú *prostredím* skrze ktoré môžu planéty prejavovať časť svojho potenciálu
- **Aspekty** – vymedzujú vzájomné *vzťahy* jednotlivých prvkov systému. Určujú intenzitu a kvalitu (konštrukcie alebo deštrukcie) realizácie potenciálu.
- **Domy** – predstavujú konkrétnu *formu* realizácie.

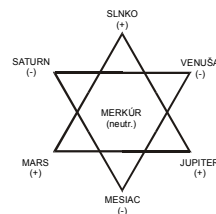
PLANÉTY

Tradičný zodiak pracoval so systémom 7 planét, na rozdiel od súčasného (10 planét). K pochopeniu významu planét si môžeme pomôcť analógiou so *svetlom*. Poznáme jedno biele svetlo obsahujúce v sebe nekonečný potenciál farebných manifestácií, ktoré sa môžu prejavovať len ohraničením (obmedzením, vyčlenením) časti s celku. Kombináciou 3 *základných farieb* v rôznych pomeroch dokážeme zobrazovať ľubovoľnú možnú farbu. Pri lome bieleho svetla nachádzame 7 *základných farieb*, ktorých spojením dostávame opäť biele svetlo.

Podobne by sme mohli hovoriť aj o planétach. Je jeden zdroj (jedna sila) obsahujúca v sebe potenciál mnohosti prejavov. V rámci manifestácie dochádza k nutnosti diferenciacie jednoty, výsledkom ktorej je vyčlenenie 7 základných kvalít, symbolizovaných názvami jednotlivých planét.

Geometria usporiadania a vzájomných vzťahov je daná tvarom šesťcípej hviezdy (viď. obr. 7).

V trojuholníku s hrotom smerujúcim nahor sú planéty Slnko, Jupiter a Mars, vyjadrujúce kladnú polaritu (aktívnu, mužskú). V opačnom trojuholníku sú planéty Mesiac, Venuša a Saturn, vyjadrujúce zápornú polaritu (pasívnu, ženskú). V strede je Merkúr, symbolizujúci neutrálnu rovnováhu oboch protikladných princípov. Jednotlivé planéty nachádzajúce

sa oproti sebe, predstavujú vzájomné protichodné sily (Mars a Venuša, Jupiter a Saturn, Slnko a Mesiac).

V princípe by sme mohli príslušné vzťahy zredukovať na spojenie vždy dvoch vzájomne protichodných síl (princípov) prostredníctvom neutrálneho prostredníka do jedného funkčného celku (hviezda).

Stručný popis vlastností princípov, reprezentovaných jednotlivými planétami je nasledovný:

- *Slnko* – zdroj sily, zásobáreň, vyživujúci princíp
- *Mesiac* – princíp formujúci, adaptácia, zmeny, pohyblivosť, premenlivosť
- *Merkúr* – riadiaci a organizačný princíp, komunikácia, koordinácia informácií
- *Venuša* – zlučovanie, spájanie, spolupráca, afinita, vzťahy systému, príjem
- *Mars* – stimulácia, aktivácia, intenzifikácia, pohon, útok, výdaj
- *Jupiter* – expanzia, rozpinanie, rast, dozrievanie
- *Saturn* – ohraničenie, kontrakcia, obmedzenie, koncentrácia, stabilita, stiahnutie

ZNAMENIA

Pri objasnení významu znamení si môžeme opäť pomôcť jednoduchou analógiou stavby. Ak planéty symbolizujú prvotnú *tvorčiu ideu* stavania (nediferencovanú), potom znamenia predstavujú konkrétny *projekt* stavby (diferencovanú ideu ale neprejavenu), aspekty postupnú *realizáciu* stavby (idea sa začína prejavovať podľa projektu) v zmysle konštrukcie a deštrukcie (búranie aj stavanie) a domy budú predstavovať stavebný materiál (projekčná plocha), slúžiaci na naplnenie a realizáciu zmyslu stavby.

Charakteristiky jednotlivých znamení sú odvodené na základe kombinácie 4 kategórií:

- **vládnuca planéta** – v tradičnom zodiaku bolo každé znamenie charakterizované jednou vládnucou planétou (okrem slnka a mesiaca sa všetky planéty vyskytovali dva krát). Znamenalo to, že prirodzený charakter síl symbolizovaných danou planétou sa môže najviac prejavovať práve v príslušnej oblasti znamenia (jedna je sila).
- **polarita** – je typickým prejavom striedania dualitého prejavu jednej sily. Jedna je sila, ktorá sa prejavuje v dvoch podobách – aktívne aj pasívne, dáva aj berie. Polarita je geometricky vyjadrená spojením dvoch hviezd v jeden celok (2x6=12).
- **kvalita (princíp)** – geometricky sú vyjadrené tromi štvorcami (3x4=12). Vyjadrujú tri stavy

(stupne), v ktorých sa nachádzajú 4 živly, tvoriace jeden celok.

- **základné (hlavné)** – tvoriaci princíp – buduje niečo nové
- **pevné (následné)** – udržiavajúci – udržuje a upevňuje vybudované, stabilizácia
- **pohyblivé (padajúce)** – utvárajúci – pretvára a mení vybudované a upevnené, adaptácia, smrť pre život, nič aby vybudoval nové, konštruktívna deštrukcia, evolúcia (involúcia)
- **živý** – geometricky sú vyjadrené štyrmi trojuholníkmi (4x3=12). Vyjadrujú 4 podoby (formy, vlastnosti) realizácie jednej sily.

Podstatu živlov nám môže priblížiť obr. 9.

Ak trojuholník s hrotom nahor predstavuje v systéme princíp aktívny a opačný trojuholník pasívny, potom oheň je maximum aktivity, voda pasivity. Vzduch prechod z aktivity do pasivity a zem naopak.

Od počiatku boli pokladané za základné stavebné články všetkého stvoreného, v rôznych stupňoch (úrovních stvorenia). Každý individuálny funkčný celok je výsledkom kombinácie 4 živlov v troch kvalitách (stupňoch) v rôznych vzájomných pomeroch.

- *oheň* – aktívny, teplý, suchý
- *vzduch* – aktívny, teplý, vlhký
- *voda* – pasívna, chladná, vlhká
- *zem* – pasívna, chladná, suchá

Jednotlivé symboly živlov sú odvodené z hviezd (viď. obr. 9).

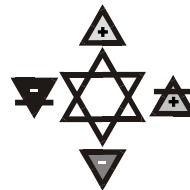
Analógie na priblíženie:

Ročné obdobia sú: Jar (vzduch), Leto (Oheň), Jeseň (zem), Zima (Voda). Každé obdobie pozostáva s troch etáp. Začínajúca jar, v plnom rozkvetu, končiacia, ktorá tvorí prechod k letu.

ASPEKTY

Vyjadrujú vzťahy medzi časťami systému, umožňujúce realizovať potenciál silových prejavov konštruktívnu alebo deštruktívnu formou.

V princípe ide o to, že určité usporiadanie prvkov systému spôsobuje viac alebo menej intenzívne prejavy realizácie.

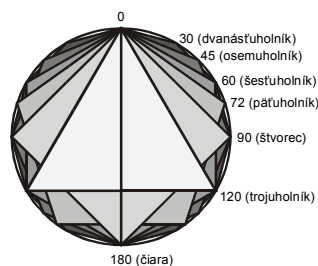

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2000

Aspekty sú na kružnici vyjadrené uhlovými vzdialenosťami objektov nasledovne (viď. obr. 10 a 11):

Pomer	Uhol	Aspekt	Charakter
360/1	360=0	konjunkcia	neutrálny
360/2	180	opozícia	deštrukcia
360/3	120	trigón	konštrukcia
360/4	90	kvadratura	deštrukcia
360/5	72	kvintil	neutrálny
360/6	60	sextil	konštrukcia
360/8	45	polokvadratura	deštrukcia
360/12	30	polosextil	konštrukcia

Dôležité je uvedomiť si, že jednotlivé prvky systému sú vždy usporiadané v určitých vzťahoch, ale len niektoré usporiadania sa prejavujú mimoriadnou intenzitou účinku. Ide hlavne o usporiadania vychádzajúce z celočíselného delenia kružnice na časti, geometricky vyjadriteľné v tvaroch pravidelných mnohoúhelníkov (3, 4, 5, 6, 8, 12). Dôležité je, že čím je mnohoúhelník s väčším počtom vrcholov, tým intenzita prejavu klesá. Príslušné tvary sú základom tzv. posvätej geometrie. Z hľadiska psychotroniky je dôležité nasledovné: Vieme, že ak usporiadame ľubovoľné objekty v priestore do určitého vzťahu, vyvolá to zmenu v kvalite aj dynamike energoinformačných vzťahov v prostredí. V podstate je to vedomý akt organizácie chaosu. Nie je zrejme možné hovoriť o tvarovom žiarení. Skôr by sme mohli povedať, že informácie obsiahnuté v pomerových vzťahoch vyplývajúcich z usporiadania systému umožňujú uvoľňovať realizačný potenciál, danej informácie.

DOMY

Predstavujú konkrétnu formu realizácie (korpus). Ich charakteristiky korešpondujú s jednotlivými znameniami, avšak ich prejav je na kvalitatívne inej úrovni.

Záver

Každá schéma, nech je akokoľvek dokonalá, môže byť len hrubým zjednodušením skutočnosti, ktorú sa snaží popísať. Jej úloha je zväčša iniciálna. Môže byť nástrojom spúšťania vnútorných premien hľadajúceho. Svojím spôsobom je zároveň obmedzujúca a ohraničujúca. Prílišné upnutie sa na ňu môže zastreť skutočnú pravdu a podstatu.

Ak teda chceme byť vedome účastní veľkého diela budovania chrámu, bolo by vhodné, aby sme aktívne postupným otesávaním, opracovávaním a usporiadaním hrubého kameňa, priložili ruku k dielu, naplňajúc vznešenú Ideu Plánu Veľkého Architekta. Veď či nie sme sami časťou podobného chrámu?

PRÍKLADY PETROTHERAPIE ZÁPORNÝMI KAMEŇMI

MUDr. Kornélia Kilárska, CSc.

Cieľom práce je pripomenúť teoretické poznatky o petroterapii, o význame záporných kamienkov a spôsobe ich aplikácie, zhrnúť doterajšie skúsenosti s použitím záporných kameňov či už samostatne, alebo s kladnými kameňmi v rámci komplexnej petroterapie, v kombinácii s inými metódami naturálnej medicíny (fytoterapiou, apiterapiou, akupunktúrou, homeopatiou), alebo v komplexnej liečbe chorého metódami klasickej aj naturálnej medicíny.

Celkovou energetickou bilanciou sú kamene v prírode kladné, záporné a bipolárne. Kladné energiu do prostredia vyžarujú, záporné ju z prostredia absorbujú. Bipolárne sú akýmiisi „energetickými kanálmi“, ktoré na jednej strane energiu absorbujú a na druhej vyžarujú.

Ak má kameň „nadbytok“ energie, poskytuje ju do okolia najbližšiemu biosystému. Vhodne vybraný a individuálne vhodný kameň je liečivý a harmonizujúci aj pre človeka.

Ak je bipolárny kameň liečivý a harmonizujúci iba na jednom „póle“, pracuje sa s ním ako s kladným alebo záporným kameňom. Vzácné sa vyskytnú bipolárne kamene liečivé na oboch „póloch“ a predstavujú univerzálny „liek“, použiteľný pri stavoch s energetickým nadbytkom aj s energetickým deficitom.

Kladných kameňov je v prírode prevaha, záporných iba 2-8%. Vybrať liečivé a harmonizujúce z toho malého množstva ukazuje, akými vzácnymi „liekmi“ sú záporné kamienky.

Záporné kamene sa používajú pri chorobách s energetickým nadbytkom. Patria tu zápaly, hyperplastické stavy a nádorové ochorenia. Najčastejšie sa používajú v rámci komplexnej petroterapie v kombinácii s kladnými kameňmi, ktoré sa dávajú na celkové vyladenie pacienta. Záporné sa aplikujú lokálne, nad chorý orgán, na body meridiánov alebo nad čakry.

Záporné kamene sa po použití očistia od absorbovanej negatívnej energie ohňom a potom sa regenerujú rovnako ako kladné – umytím v tečúcej vode a vystavením slnečnej energii, prípadne na morskej soli alebo na zhluku kryštálov.

Záporný kameň nie je teda „zlým“ kameňom, ale pri správnej indikácii vzácnym liekom.

Príklady aplikácie záporných kameňov:

- **Angína:** na krk, na bod 18 dráhy hrubého čreva, obojstranne. V začiatku stačí iba petroterapia, pri rozbehnutom ochorení spolu s antibiotikami značne urýchli lokálne aj celkové vyliečenie a skracuje rekonvalescenciu.
- **Zápaly prínosných dutín:** nad príslušnú dutinu, pri akútnych na 24 hodín, pri chronických na 12 hodín denne. Kombinovať s výplachmi nosa slanou vodou.
- **Zápal priedušnice a priedušiek:** pri akútnom záporný kameň nad hrudnú kosť. Pri vzplanutí chronickej bronchitídy záporný kameň nad hrudnú kosť a kladné na bod 8 dráhy hrubého čreva – obojstranne.
- **Zápal zubnej drene:** lokálne nad príslušný zub. Bolesť spravidla prestane, opuch nevznikne. Objektívne bolo zistené, že vzniká suchá nekróza nervo-cievneho zväzku, zub devitalizuje. Po vyplnení koreňového prieduchu vydrží zub bez vytvorenia granulómu niekoľko rokov.
- **Zápal stredného ucha:** lokálne za ucho. Vhodná je kombinácia s tinktúrou z lomikameňa (skalnej ruže) do zvukovodu.
- **Zápal obličiek:** lokálne nad obličky na 12-24 hodín denne podľa aktivity procesu. Vhodná je kombinácia s propolisovou tinktúrou 2x denne 20 kvapiek po dobu 5-6 mesiacov.
- **Zápal močového mechúra:** lokálne nad močový mechúr, spočiatku na 24 hodín, neskôr 12 hodín denne. Dochádza k vymiznutiu bolesti a močového nálezu. Metóda je zvlášť vhodná u tehotných žien, kde je kontraindikovaná farmakoterapia.
- **Gynekologické zápaly:** nad 2. čakru. Pri jednostranných procesoch nad príslušné adnexá.
- **Zápaly kĺbov:** lokálne na 12-24 hodín denne. Nutná je diferenciálna diagnostika, či ide o energetické plus (zápal) alebo energetické mínus (artróza), kde je potrebný kladný kameň.
- **Bolesti SI skĺbení** (spojenie panvových a krížovej kosti) predstavujú spravidla energetické plus (oproti degeneratívnym zmenám chrčtice, ktoré sú energeticky mínus). Záporný kameň aplikovať na bolestivú stranu, pri obojstranných

bolestiach možno aj do strednej čiary nad krížovú kosť.

- **Trofické vredy predkolení:** záporný kameň blízko okraja defektu, kladný na meridián obličiek. Kladný kameň pri varixoch odstraňuje pocit ťažkých nôh.
- **Popáleniny:** záporný kameň k okraju rany. Bráni sekundárnej infekcii, čím urýchľuje hojenie.
- **Ekzémy (aj atopický):** umývať niekoľko krát denne vodou aktivovanou 8-10 hodín záporným kameňom.
- Zaujímavá je skúsenosť s aplikáciou záporného kameňa nad slezinu u pacientky s myelofibrózou v rámci komplexnej petroterapie. Je to zriedkavé, progredujúce a klasickou medicínou ťažko ovplyvniteľné ochorenie, charakterizované úbytkom kostnej drene a presunom krvotvorby do pečene a sleziny, ktoré sa enormne zväčšujú, v krvi stúpa počet leukocytov a objavujú sa aj mladé formy. Býva pokles erytrocytov. Trombocyty stúpajú alebo sa znižujú. Petroterapia bola začatá iba kladnými kameňmi na celkové vyladenie, na 1. čakru a nad hrudnú kosť. Po klinickom a hematologickom zlepšení asi po 10 mesiacoch začal stúpať počet Le z 9 000 – 11 000 na 30 000 – 40 000 a v periférii sa objavili myeloblasty – veľmi mladé formy leukocytov. Nález sa neovplyvnil cytotatikom (Litalir). Po pridaní záporného kameňa nad slezinu na 24, neskôr na 12 hodín denne, nakoniec na 12 hodín ob deň, za 2 týždne Le poklesli na 13 000, vymizli myeloblasty a zlepšil sa počet Er. Stav je 1,5 roka laboratórne aj klinicky stabilizovaný. Pacientka nemá pocit tlaku v bruchu i napriek značnému zväčšeniu sleziny a pečene.
- Pri **nádorových ochoreniach** možno dať *iba naprogramovaný* záporný kameň s vymedzením pôsobenia. Pri pokročilých stavoch s metastázami kameň často program neprijíme. Je to „závora“ pre petroterapiu.

Petroterapia pri nádorových ochoreniach môže byť zameraná buď na ovplyvnenie samotného tumoru, alebo paliatívna, na zmiernenie bolesti. Kameň sa aplikuje lokálne nad chorý orgán. Je ťažko posúdiť, nakoľko je schopný spomaliť rast tumoru, pretože spravidla je súčasťou komplexnej liečby aj chemoterapiou alebo rádioterapiou.

Na ilustráciu dva príklady, kde petroterapia značne prispela k riešeniu problému: 17 ročná pacientka s recidivami mastopatie s bunkovou atypiou

bola v priebehu dvoch rokov trikrát chirurgicky liečená. Pri petroterapii recidíva nebola už 4 roky.

40 ročný chorý s pokročilým karcinómom žalúdka pri aplikácii záporného kameňa nepotreboval opiaty do predposledného dňa života.

Okrajovo možno spomenúť ďalšie použitie záporných kameňov.

- Pitie vody, aktivovanej záporným kameňom u viacerých osôb **znižovalo pocit hladu**, čím prispievalo k redukcii hmotnosti. Pre malý počet sledovaných nemožno vyhodnotiť ovplyvnenie obezity petroterapiou.
- **Prevenčia infekcií:** možno cielene hľadať kameň s antibakteriálnym, antivírusovým, antitriketiovým účinkom a ešte ho možno aj naprogramovať. Pokiaľ volíme polodrahokam, je vhodné hľadať medzi zelenými a čiernymi kameňmi, ktoré sú často záporné (malachit, avanturin, zafír, turmalín, obsidián, hematit ...).
- **Záporný kameň v šperku** možno naprogramovať, aby nositeľovi vytváral „energetickú clonu“ na zachytenie negatívnych energetických vplyvov.
- Záporný kameň možno použiť spolu s kladnými na vyladenie priestoru (pracovne, študovne, úradné aj obytné priestory, ambulancie a pod.).

Záver:

Z uvedených príkladov je zrejmé, že indikačná paleta petroterapie zápornými kameňmi je veľmi široká. Pri niektorých chorobách je efekt lepší a kvalitatívne iný ako pri farmakoterapii.

Význam petroterapie je o to väčší, že ju možno aplikovať aj pri stavoch, keď je farmakoterapia kontraindikovaná, napr.:

- tehotné ženy
- alergici
- chorí s poškodením pečene
- chorí s ťažkým poškodením obličiek
- chorí s poliekovým poškodením kostnej drene

Neoceniteľné je použitie kameňov na vyladenie priestoru. Harmonizáciou navodzuje pocit pokoja, pohody, odstraňuje alebo zmiernuje stres, čím preventívne priaznivo pôsobí na zdravie človeka.

ČLOVĚK A JEHO MOBILNÍ TELEFON

Ing. Ivan Kučera, CSc.

Na Kongresu v roce 1997 odezněla moje přednáška na téma "Elektromagnetický smog a zdraví - možné psychotronické souvislosti". V tomto příspěvku se budu zabývat stále výraznější součástí elektromagnetického smogu, kterou představují mobilní telefony i jejich základnové stanice.

Mobilní telefony jsou civilizačním výdobytkem konce 20. století a zároveň zdrojem velkého byznysu. Uspadňují komunikaci v krizových situacích a na vzdálených místech, zároveň je dovede efektivně využívat organizovaný zločin. Velice často se hovoří o jejich negativním ovlivňování zdravotního stavu člověka, na druhé straně oponenti tvrdí, že to žádné epidemiologické studie dosud neprokázaly. Svým provozem mohou mobilní telefony nepříznivě působit na své okolí, např.:

- akustickým rušením okolního prostředí (divadla, konference, jednání)
- zhoršováním vzhledu krajiny a budov instalací základnových stanic
- snižováním pozornosti řidičů při jejich použití během jízdy
- možností dálkového odposlechu (doporučuje se vyjmutí baterií)
- možností ovlivnění kardiostimulátorů nebo jiných elektronických přístrojů, zejména v nemocnicích

Mobilní telefony se provozují ve frekvenčním rozsahu 450 MHz (analogové) nebo 900 MHz (GSM). Kromě toho používají další modulaci v oblasti infra-zvukových frekvencí (alfa, theta aj. kolem 10 Hz). Právě tyto frekvence mohou skrytě (tj. "netepelně") působit na elektrosenzibilní lidi, děti, starší a nemocné osoby. Ti si někdy stěžují na bolesti hlavy při delším používání telefonů. Dají se také připodobnit k působení "negativních homeopatik".

Podstatou činnosti je vyzařování vysokofrekvenční energie při mluvení směrem k základnové stanici a přijímání podstatně slabšího signálu při poslechu. Problémem je, že přibližně 50 % vyzařované energie skončí v hlavě uživatele, kde se přemění na teplo. Při špatné dostupnosti základnové stanice se může množství pohlcované energie dále zvýšit. To platí pro přístroje s klasickou tyčkovou anténou, které

se u nás v převážné většině provozují. Nové typy přístrojů s vestavěnou páskovou anténou vyzařují do hlavy uživatele podstatně méně energie. Jsou však výrazně dražší. Hygienické limity stanovené vyhláškami ministerstev zdravotnictví jsou ve srovnání s limity Evropské unie nižší a existuje tlak výrobců je změkčit. Na Slovensku je to vyhláška MZ č. 123/93 Zb., v ČR MZ č. 408/90 Sb. Nicméně EU nařizuje všem výrobcům uvádět na štítku od r. 2001 tzv. SAR, což je specifická míra absorpce vyzařování v živé hmotě, udává se v mW/kg. Podle tohoto údaje bude možno vzájemně porovnávat kvalitu mobilních telefonů. Pro opatrné uživatele je možno uvést následující doporučení pro telefonování:

- přístroj držet co nejdále od hlavy, nedotýkat se antény
- telefonovat tam, kde přístroj ukazuje nejsilnější signál základnové stanice
- omezovat počet hovorů a jejich délku, přednostně využívat klasické telefony

Základnové stanice (někdy označované jako buňkové nebo celulární) ohrožují člověka podstatně méně než vlastní přístroje. Hygienické limity pro člověka mohou být překročeny jen v bezprostřední blízkosti. Pokud jsou vysílače na věžích v terénu, nebezpečí nehrozí. Určité riziko může nastat, pokud jsou vysílače několika různých operátorů na střeších blízkých domů. Proto se pobyt na těchto střeších nedoporučuje.

Z psychotronického hlediska představují mobilní telefony lákadlo pro zneužití některými jednotlivci jako jeden z dalších možných vnějších vlivů. Nemůžeme vyloučit vliv na biopole člověka buď přímo "hrubohmotně" působením elektromagnetického záření nebo vložením negativní informační složky. Kromě toho může být vlastní přístroj "předělaný", tedy "prerobený" podobně jako negativní talisman. S "hrdzavými klinci" se ve své praxi řada psychotroniců už dříve setkala. Lékaři a léčitelé by měli při diagnostikování zdravotních potíží zjišťovat, zda jednou z příčin nerovnováhy v organismu pacienta není náhodou i mobilní telefon.

Smyslem příspěvku bylo upozornit na jedno z možných nebezpečí, které přináší moderní civilizace.

VPLYV ENERGOINFORMAČNÝCH INTERAKCIÍ NA POSTÚRU PRI HIPOTERAPII

MUDr. Karol Hornáček, Jarmila Čverhová, Ida Gállová, Jana Jůzková, Eva Štítnická

Hipoterapia /HT/ komplexne pôsobí na telesnú, duševnú, sociálnu a podľa nášho názoru aj energoinformačnú (e-i) oblasť človeka. Je to podmienené predpokladaným energoinformačným systémom (eis) človeka. Niektorými jeho funkčnými subsystémami sú čakry, akupunktúrne body a displayové mikrosystémy. Akupunktúrne dráhy a body predstavujú energoinformačnú sieť ovplyvňujúcu celý organizmus. Mikrosystémy ako ucho, dlaň sú miesta, kam sa do maleho priestoru premietajú informácie o celom organizme.

Podľa nášho názoru energoinformačný systém, sa spoluzúčastňuje na diferenciácii vzťahov medzi rôznymi subjektami. V HT sa to prejavuje vo vzťahu koňa a pacienta. To sa potom odráža aj na držaní tela - postúre a efektívnosti HT. Predpokladáme, že už prvé stretnutie koňa a pacienta a tým aj prvá interakcia ich predpokladaných energoinformačných polí, by mohla spolupodmieňovať ich budúci vzťah. Ich sympatie, indiferentný postoj, alebo nesympatie. Niečo podobné poznáme aj z medziľudských vzťahov, keď je nám niekto na prvý pohľad sympatický a niekto zasa nesympatický /obr. 1a,b,c/. Zdá sa nám však, že negatívna interakcia individuálnych energoinformačných systémov (*biopoli*) medzi zvieratom a človekom sa neobjavuje až tak často. Pociť vzájomných sympatií pociťujú obe strany väčšinou rovnako. Nie je to však pravidlo. Táto diferenciácia vo vzťahoch sa prejaví samozrejme v celej psychomotorike, a osobitne v postúre /obr. 2a,b/. Ak máme k niekomu pozitívny vzťah, sme skôr uvoľnení a vzpriamení. Ak je negatívny, sme skôr v tenzii a krivíme sa. Takto sa predpokladaný energetický vplyv koňa na postúru pacienta premietne aj na mechanické pôsobenie koňa na pacientove držanie tela. Na koňovi, ktorý mu je sympatický, sedí pacient uvoľnenejšie a vzpriamenejšie. Tak pôsobia mechanické podnety z koňa na pacienta efektívnejšie. Aj preto je dobré, aby si sám pacient mohol vybrať z viacerých vhodných koní.

Predpokladáme, že po vytvorení dobrého komunikačného vzťahu medzi zvieratom a pacientom, na podklade pozitívneho emotívneho vzťahu, postúru jazdca môžu ovplyvniť aj koňom ponúknuté energetické porcie. Ich vlastnícka značka nie je totiž u zvierat až taká výrazná. Tie doplnia oslabený energetický systém pacienta. To sa väčšinou prejaví rýchlym vzpriamením pacienta posadeného na koňa. Objektívizácia týchto predpokladaných energoinformačných pochodov je a bude problematická. Istú možnosť

nám poskytuje kresba projikovaného funkčného rozčlenenia e-i systému skutočným senzibilom. V našich kresbách ("*aurogramoch*") červená predstavuje základnú zásobnú zložku. U človeka červená predstavuje aj duchovnosť a tvorivosť. Žltá pozitívne emócie. Modrá je energetická ochranná a komunikatívna zložka. Zelená je indikátorom narušenia energetického systému. Čierna je odrazom energetického odpadu /obr. 3,4a,b,c/.

Na základe našich sledovaní predpokladáme, že energetickoinformačná interakcia koňa a pacienta je energoinformačne ovplyvňovaná aj ďalšími osobami. Predovšetkým terapeutom a prítomným rodičom. Ich prítomnosť môže pôsobiť pozitívne, ale aj negatívne na psychický a energoinformačný stav pacienta a tým aj na jeho postúru a mechaniku pohybu. Preto treba diferencovať rôzne interakcie medzi koňom, pacientom a ďalšou osobou.

Zmenenú energoinformačnú prácu koňa môžeme pozorovať najčastejšie v období, keď sa HT zúčastňuje rodič ako divák. Nepokojný rodič predstavuje pre koňa zvýšenú energetickoinformačnú záťaž /obr. 8a,b,c/. Okrem pôsobenia na energeticky oslabeného pacienta, kôň energetickoinformačne vyladuje aj nepokojného rodiča. Pri interakcii e-i systémov zúčastnených ľudí a e-i danosti koňa tu dochádza k preberaniu nefunkčnej patogénnej zložky a tieto negatívne pôsobiacie porcie preberá kôň. Podľa časti senzibilov zostávajú zvyšky negatív hlavne nad hriovou a chvostom. Cez ne sa ich môže pravdepodobne postupne najľahšie zbaviť. Takáto energetická záťaž znižuje funkčnosť ochranného modrého obalu koňa. U pacienta a rodiča sa však zväzňuje červená, žltá a modrá, ako indikátory pozitívnych energetickoinformačných dejov. Takýto rodič a dieťa však negatívne ovplyvňujú koňa.

V inej situácii môžu kôň a stabilizovanejšie dieťa energoinformačne spolupracovať a odrážať neklud rodiča /obr. 9/. Predstavuje to však väčšiu záťaž pre oboch. V prípade kludného rodiča môže nastať zasa jeho energoinformačná spolupráca s koňom a pozitívne vplyvajú na dieťa /obr. 10/. Z toho vyplýva, že účasť rodiča na hipoterapii môže byť z pohľadu energoinformačných pochodov aj pozitívna. Väčšinou však podľa našich sledovaní znamená hlavne pri začínajúcej HT negatívnu energetickú záťaž pre koňa. Závisí to od osobnosti rodiča, spôsobu prežívania HT-ie a jeho vzťahu k nej. Preto je vhodné individuálne zväziť prítomnosť rodičov.

Nesmieme zabúdať ani na vplyv terapeuta /obr.11/. Jeho pozitívny vzťah k pacientovi a k liečbe zlepšuje podľa nášho názoru pacienta aj energoinformačne. Negatívne orientovaný terapeut však môže e-i procesy aj zhoršovať.

Predpokladané energetické zmeny u samotného koňa po HT poukazujú na oslabenie červenej, žltej a modrej a zvýraznenie zelenej a čiernej /obr.12a,b/. Aj preto je vhodné po zložení pacienta z koňa, nevysadzovať na koňa hneď nového pacienta, ale ísť chvíľu s koňom bez jazdca. Energetický stav koňa sa čiastočne upraví a nový pacient nieje tak ovplyvnený negatívami z predchádzajúcej energetickej interakcie. Súčasne je aj čas na odpojenie energoinformačného spojenia medzi koňom a pôvodným pacientom. To ešte krátku dobu po HT pretrváva a mohlo by tiež ovplyvňovať ďalšiu liečbu.

Na konci hippoterapie je pacient, poprípade rodič energeticky čistejší a kôň je energeticky zhoršený. Preto je nutné umožniť mu po HT energetickoinformačnú hygienu vo výbehu. Tu sa vyváňaním zbaví negatív a zregeneruje svoj energetický obal. Ak by kôň išiel na terapiu neodpočítaný, nebude jeho mechanické, ale ani energetické pôsobenie také pozitívne.

Hoci predpokladané zobrazené energoinformačné interakcie počas HT kreslili senzibily z 3 rôznych miest, majú ich kresby projikovaného funkčného rozčlenenia e-i systému zhodné základné charakteristiky. Isté diferencie môžu byť podmienené rozdielnymi pacientami, diferenciami vo videní senzibila, etc.

HT delíme na hipporehabilitáciu (HR), pedagogicko psychologické jazdenie (PPJ) a športové jazdenie postihnutých (ŠJP). V HR sa sústreďujeme hlavne na ovplyvnenie pohybového systému, v PPJ na úpravu psychických a sociálnych vzťahov a v ŠJP zapájame rôzne formy postihnúť do športových aktivít. Predpokladáme, že energetická zložka e-i procesov zohráva výraznejšiu úlohu pri hipporehabilitácii a informačná zložka pri pedagogicko – psychologickom jazdení. V ŠJP, hlavne pri zmyslových postihnutiach, napr. u nevidiacich, možno predpokladať intenzívnejšie využívanie informačnej zložky eis ako istú kompenzáciu zmyslového postihnúť pri orientácii v priestore.

Predpokladáme, že eis ako evolučne starý komunikačný systém, je mimovoľne intenzívnejšie využívaný osobami s vážnejšími formami poškodenia zdravia, osobitne na úrovni mentálnej, psychickej a v oblasti sociálnej komunikácie (DMO, autisti). U nich HT-ou oslovujeme aj fylogeneticky staré psychomotorické a sociálne vzory popísané Klüverom a Barreym.

HT-ou stimulujeme aj pohybový vzor posturálneho ontogenézy, využívaný pri Vojtovej reflexnej lokomocii. Tento druhovo špecifický program synchronizuje aktivitu svalov s antagonistickou funkciou a má formatívny vplyv na chrbticu ako na osový orgán. Pri HT využívame teda aj stopy fylogenetického vývoja, ktorými sme pri ontogenéze vývojovo prešli. Keďže ide o supraspinálne a subkortikálne geneticky zakódované vzory, ktoré sú tým pádom nenarušené a pretrvávajú, môžeme na nich efektívne budovať terapiu porúch vyšších riadiacich úrovní. Fylogeneticky mladšie formy komunikácie sú zraniteľnejšie a sú tak u týchto pacientov nerozvinuté alebo poškodené.

Vplyv na postúru predpokladáme aj opakovanou tlakovou stimuláciou čakier pri kroku koňa /obr.6/. Prvú čakru stimulujeme počas sedu. Tým energeticky ovplyvňujeme dolné končatiny a orgány panvového dna. Pri polohovaní na chrbte a bruchu môžeme predpokladať stimuláciu 2. až 6. čakry a tak prostredníctvom viscerovertebrálnych vzťahov aj ovplyvnenie postúry.

Predpokladáme, že opakovaným tlakovým a tepelným dráždением miest, ktorými sa jazdec počas HT dotýka koňa, dochádza k akupresúrnemu pôsobeniu na akupunktúrne body a dráhy /obr.7/. Najčastejšie je akupresúrne ovplyvňovaná oblasť, ktorá je v kontakte s koňom pri jazdeckom sede: vnútorná strana dolných končatín a sedacia oblasť. Medzi kostrčou a vonkajšími pohlavnými orgánmi sa nachádza 1. bod prednej strednej /JM/ a 1. bod zadnej strednej /TM/ dráhy. Ide o nepárové dráhy s výraznou riadiacou funkciou celého akupunktúrneho systému a tým s možnosťou celkového ovplyvnenia organizmu. JM totiž ovplyvňuje všetky jinyé a TM všetky jangové dráhy. TM dráha má pritom špecifické pôsobenie na centrálny a periférny nervový systém, ako aj psychické funkcie. Lokálne JM1 a TM1 ovplyvňujú funkcie orgánov v malej panve. Dysfunkcie týchto orgánov sa prejavujú aj lumbalgiami, čím negatívne ovplyvňujú postúru. Akupresúrnym pôsobením cez TM1 a JM1 na orgány v malej panve tak energeticky ovplyvňujeme postúru. Pri sede ešte ovplyvňujeme 30. bod dráhy vesica fellea /VF/, ktorým sa ovplyvňujú lézie bedrového kĺbu. Tie sa tiež prejavujú poruchou postúry. Obmedzenie pohyblivosti bedrového kĺbu ruší funkciu okolitých meridiánov. A práve v oblasti slabín sa krížia meridiány pečene /H/, žalúdka /G/, sleziny-pancreasu /L-P/ a mimoriadne meridiány. Mobilizáciou daného segmentu dochádza k úprave ich energetických porúch a následne postúry.

Pôsobením na párové akupunktúrne dráhy ovplyvňujeme im priradené tkanivá (pohybovej sústavy), emócie a zmyslové orgány. To umožňuje komplexné ovplyvnenie postúry. Pôsobenie na pohybový

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2000

systém preferujeme hlavne v hipporehabilitácii, na emócie sa sústreďujeme v pedagogicko-psychologickom jazdení a stimuláciu zmyslových orgánov využívame v športovom jazdení postihnutých.

Dotykovou stimuláciou vnútornej strany dolných končatín ovplyvňujeme dráhy H, L-P a obličiek /R/tab1/.

Tabulka 1: Pôsobenie najčastejšie stimulovaných akupunktúrnych meridiánov počas HT

Meridián	Tkanivá	Emócie	"Zmyslový" orgán
Ren	Kosti, nehty, zuby,	Strach, obavy, nepokoj	Uši
Hepar	Svalu, ligamentá, nervy, šľachy	Hnev	Oči
Lien-Pancreas	Podkožné tkanivo, svaly	Obavy, nepokoj, túžby	Oblasť úst
Pôsobiac hlavne	Hipporehabilitácia	Pedagogicko psychologické jazdenie a voltiž	Športové jazdenie postihnutých

Podľa toho, či je kôň široký alebo úzky, rytmické tlakovo-tepelné pôsobenie môže diferencovane ovplyvňovať jednotlivé body v danej oblasti. Pri polohovaní na bruchu stimulujeme dráhy JM, R, L-P a čiastočne VF, H a G. Pri polohovaní na chrbte súčasne ešte okrem TM ovplyvňuje dráhu močového mechúra /VU/. Tá má osobite úzky vzťah k pohybovému systému - hlavne k chrbtici. Ovlivnením emócií strachu, hnevu, etc. pôsobením cez spomínané dráhy VU, H, R a ďalšie, sa prehĺbuje akupresúrne pôsobenie na pohybový systém. To je potencionálne pôsobením vyplavujúcich sa endorfínov pohybom a akupresúrou. Je známe, že psychika hrá pri postúre významnú úlohu. Ovpľyňovaním vnútorných orgánov cez TM, JM, H, VF, G, R, etc. upravujeme viscerálnu zložku. Tá zohráva pri postúre tiež dôležitú úlohu. Stimulácia zmyslových orgánov, hlavne propriocepcie, taktiež zohráva významnú rolu v ovplyvnení postúry. Akupresúrne ovplyvnenie oblasti úst potencionálne mechanickým znížením napätia žuvacích svalov, mobilizáciou temporomandibulárneho kĺbu etc, pozitívne pôsobí na cervicokraniálny prechod. Už chiropratici upozorňovali na jeho kľúčovú úlohu v postúre, čo potvrdila aj dnešná manuálna medicína. Takto možno hovoriť o holistickom akupresúrnem pôsobení počas HT, pričom ňou ovplyvňujeme ešte množstvo obdobne pôsobiacich extrabodov.

Pri HT môžeme parciálne ešte predpokladať pôsobenie na mikrosystém ruky /stimulovanej madlami,.

hrivou, etc./, nohy /v inverzii tlačenej k telu koňa/ a pri polohovaní aj ucha s následným celkovým ovplyvnením organizmu.

Stimuláciou dlane ovplyvňujeme aj periférne body jinových dráh pľúc /P/, srdca /C/ a pericardu /Pc//tab.2/. Práve stimulácia jinových dráh /P, C, Pc, R, H, L-P/ je vhodná pre väčšinu súčasnej populácie industriálneho sveta. Jej jin býva v deficite, pri často nadmernom jangu.

Radi by sme poukázali aj na skutočnosť, že okrem prevažujúceho pôsobenia na yinové meridiány u sediaceho jazdca, u koňa pri HT prevláda akupresúrne ovplyvňovanie yangových meridiánov. Môžeme teda predpokladať, že HT nepreťažujúca zdravotné možnosti koňa, pôsobí pozitívne cez akupunktúrny systém aj na samotného koňa.

Našou prácou sme chceli poukázať na *e-i fenomény, ktoré podľa nášho názoru spolupodmieňujú diferenciáciu vzťahov koňa a človeka a ktoré ovplyvňujú pacientovu postúru*. Chceli sme tiež zdôrazniť, že HT je komplexná metóda využívajúca pôsobenie pôvodných mechanizmov od *e-i procesov k fylogeneticky starým, geneticky zakódovaným elementárnym psychomotorickým a sociálnym vzorom až k druhovo špecifickému pohybovému vzoru posturálnej ontogenézy*.

Tabulka 2: Pôsobenie príležitostne stimulovaných akupunktúrnych meridiánov počas HT

Meridián	Tkanivá	Emócie	"zmyslové"orgány
Vesica urinaria	Kosti	Strach, obavy	Uši
Vesica fellea	Svaly, ligamentá, nervy, šľachy	Hnev	Oči
Gaster	Podkožné tkanivo, svaly,	Obavy, túžby	Oblasť úst
Cor	Cievy	Radosť	Jazyk
Pericard	Cievy, krv	Radosť, potešenie	Jazyk
Pulmo	Koža, vlasy	Smútok	Nos
Pôsobiaci hlavne	Hipporehabilitácia	Pedagogicko psychologické jazdenie a voltíž	Športové jazdenie postihnutých

Literatúra:

- Barrey Jean-Claude: The Horse and its Spaces. Scientific Journal of Therapeutic Riding 1997. Pp.31-48.
- Hornáček K: Supposed bioenergy informational processes during therapeutic riding. Scientific and Educational Journal of Therapeutic Riding 1999, pp.58-64.
- Milani M, Guidice E, Doglia S, Vitiello G, Smith W.: Superconductivity and Josephson - like behavior of cells. La Radiologia Medica, 1991, 81: pp.51-55.
- Jibu M.: From conscious experience to memory storage and retrieval: The role of quantum brain dynamics and bosson condensation of evanescent photons. Int.J.of Modern Physics B 10: 13-14 /June 1996/, pp. 1735-1754.
- Klüver Carl: Presumptions for Psychotherapy with the Horse. Scientific Journal of Therapeutic Riding 1997. Pp. 16-30.
- Rosinký T: Energeticko informačný systém. Kurz naturálnej medicíny pre homeopatov. Modrová, 17-19.3.2000
- Sheldrake R.: The presence of the past: Morphic resonance and the habits of Nature. Collins, London, 1988.
- Zrubec V, Cigán A, Maňka J, Skákala M, Vrabček P.: High Tc superconducting structures in biological objects? In: Proc.Weak Superconductivity. Singapore, New Jersey: World Scientific, 1991: pp. 237-243.

ZÁVORA

Jana Jůzková

Vážené dámy a páni,

možná se Vám bude zdát téma mé dnešní přednášky zcela banální či samozřejmé a divíte se, proč o tzv. závoře hovořím. Někteří zase neví, o čem mluvím. Věřte mi, že téma vzešlo ze zkušeností v praxi. Sice jsem zde již jednou na stejné téma hovořila, včetně uvedení ukázek z praxe, ale včasné varování je třeba opakovat, i když mě nebaví dělat strašáka.

Záču u člověka jako takového. Každý z nás je samostatná individuální duchovní bytost, která má svůj jedinečný, individuální zcela nezaměnitelný energetickoinformační systém, který není ohraničený časem ani prostorem. Každý systém funguje pouze s vlastnostmi, které jsou mu vlastní a patří mu. Vše co mu patří se z něj nesmí samovolně ztráct. Každá složka v energetickoinformačním systému má přesně určeného svého majitele, pověření pro danou vykonávanou funkci a přesnou intenzitu vykonávané funkce v daný okamžik. Energetickoinformační děje, které v běžném životě probíhají v systému každého z nás se nedají pociťovat, pokud jimi není ovlivněna přímo fyzická stránka člověka.

Energetickoinformační systém chrání člověka proti různým nepříznivým vlivům, které za normálních okolností zachytí, přemění, nepřijme. Současně je schopen komunikovat s jinými energetickoinformačními systémy ostatních lidí, což je výhoda a někdy i nevýhoda.

Vrátím se k tématu závoř.

Nejdříve tedy podám vysvětlení pojmu „Závora“. Jedná se o jasný a zřetelný předem naprogramovaný subjektivní vjem, který musí být zřetelně odlišitelný od jiných tělesných pocitů a vjemů. Tento vjem je určen pro ochranu konkrétního člověka nebo i jiného člověka od možnosti poškození energetickoinformačního pole nebo i zdraví vlivem nevhodného jednání či konání konkrétního člověka. V případě léčitele program závoř zabrání poškození léčitele nebo pacienta před nebo i během diagnostiky či léčby.

Závora má možnost získat každý z nás. Víme, že racionálně smýšlející člověk zapochybuje, záleží na jeho postoji k celé věci. Jedná se o vytvoření kódu, který obsahuje jasné a konkrétní znění, k čemu by měla závora sloužit a před čím nás chránit. Teď mám na mysli ochranu v rámci energetickoinformačního systému (dříve biopole) nikoliv ochranu před případ-

ným normálním uklouznutím na ulici. Jasný text je jako kód, který lze jako program (podobně na počítači entrem) uložit myšlenkou přes vědomí do podvědomí.

Uvedu příklad znění programu závoř:

Budu mít nepřehlédnutelný a nezaměnitelný tlak v oblasti 4 čakry, který nelze s ničím jiným zaměnit, který mě včas varuje před započítím **nebo i v průběhu** jakékoliv činnosti, která by mohla ohrozit mě, žadatele o pomoc nebo někoho jiného.

Každý si text může upravovat individuálně, jak se mu líbí. Někdo prosí, jiný žádá apod. Program závoř se může projevit např. svěděním nosu, pocitem pálení na prstech, zastavením kyvadla apod. Každý si určí svůj kód jak pozná projev Závoř. Záleží na každém z nás jakým způsobem budeme v rámci biodiagnostiky a bioterapie působit. Tento kód nesmí být zaměněn za cokoliv jiného !!

Program je pravidlo přesně zformulované v přítomném čase, jednorázově a celoživotně. Je třeba si uvědomit, že celý program lze vlastním myšlenkovým pochodem zaktivovat, ale současně i trvale zcela zrušit.

První náš dotaz v rámci diagnostiky i terapie by měl být vždy na závora: „Mohu tomuto člověku, který mě žádá o pomoc pomoci?“

Může se stát, že závora se objeví během normální diagnostiky nebo terapie, ev. když je třeba původní rozsah zákroku rozšířit. Tuto možnost musí obsahovat náš program Závoř. V ten moment musíme s naší aktivitou přestat. Nezkoumat, proč se Závoř objevila a zkoušet ji ignorovat. Naše podvědomí je schopno uvědomit si jakýkoliv postup, který by v rámci zásahu ublížil. V případě, že budeme Závoř ignorovat, může se stát, že neodvedeme kvalitní práci a sami se ohrožujeme od vlivů působících z energetickoinformačního systému pacienta.

Je možnost, že pacient sám vyřeší některou část problému a potom mu můžeme opět pomoci nebo nemůžeme pomoci my, ale někdo jiný nebo mu nemá být pomoci vůbec a jeho choroba mu má ukázat jeho cestu.

Program závoř je možné použít na množství různých běžných životních situací.

Její znění je dobré si promyslet v klidu a v klidu si ho aktivovat. Zde není spěch dobrým pánem. V případě, že je potřeba zadaný program upřesnit či

změnit. Potom je vhodné přidat slova „Měním program závory...“

Pochopitelně celý program závory je úplně na nic člověku, který nedodrží základní principy etiky nejenom navenek ke svému okolí, ale hlavně i sám v sobě.

Předem naprogramovaný subjektivní pocit závory je vhodné si vyzkoušet cíleně v praxi. Použitelný příklad si každý určí sám.

Proč mluvíme o programu závory? Jak nám může tento program pomoci v běžném životě? Říká se, že cesty lidí jsou různé. V dnešní uspěchané době někteří lidé hledají poznání buď sami nebo vyhledávají různé skupiny.

Lidé, kteří se snaží prohloubit své poznání sami, snaží se naučit cestovat astrálem, meditují, čtou jim dostupnou literaturu apod. a na základě svého současného poznání dělají rychlé pokusy v uvedené oblasti. Myslí si, že se jim nemůže nic stát protože oni jdou duchovní cestou, v knize psali, že cestovat astrálem není nebezpečné atd. Zapomenou dostupnou literaturu zkonfrontovat se svými vědomostmi, logikou, informacemi a teprve potom aplikovat vědomosti v praxi. Nedomyšlí souvislosti své rychlé akce. Spojují různé prostředky s různými postupy a stane se nešťastí. Např. naruší svůj energetickoinformační systém, vzbudí nekontrolovatelně „Hadí sílu“, naruší si čakrový systém. Následkem těchto činností může dojít k poruše psychiky, zdraví někdy dojde i k úmrtí.

Někteří z nás vyhledávají skupiny lidí, které mají stejný zájem a údajně jdou správným směrem. Tyto společenské skupiny jsou autoritativně uspořádány. Nebezpečí hlavně v oblasti informačních přesunů od vedení na jednotlivé členy dochází v případě, že člověk, který do tohoto společenství vstoupí se má písemně zavázat k nějaké konkrétní činnosti nebo odevzdat předmět či fotografii. Závora by měla naskočit ještě před vstupem do této skupiny lidí. Někdy je člověk ovlivněn, že ho k této činnosti svede jeho mnohaletý kamarád, který je přeci perfektní a nic špatného nikdy nedělal. Kamarád vůbec nemusí tušit co dělá. Potom člověk vstoupí, ale měl by odejít ještě před písemným závazkem. V případě funkčního programu závory by se pokusil od této aktivity odraďit i kamarádačas.

Vůbec není důležité, čím se uvedená skupina lidí zabývá. Může se jednat o kursy jak se rychle učít, jak být úspěšný, cvičení, meditací, aktivity různého propagování a prodeje výrobků apod. Není rozhodující předmět činnosti, ale způsob provedení, patří sem i tzv. pyramidové systémy. Na uvedenou skupinu lidí dochází u postiženého postupně k závislosti.

Myslí si, že bez konkrétní činnosti nemůže být. Velmi těžce se ze závislosti dostává pryč.

Jedná se hlavně o energoinformační vlivy, které jsou řízeny odněkud někým a vedoucí skupiny si mnohdy ani neuvědomuje o co se jedná a sám neví, kdo ho řídí. Při biodiagnostice jsou tyto nálezy zcela zřejmé. Jakým způsobem se projevují v energetickoinformačním systému člověka zde říkat nebudu, nálezy by byly téma na samostatnou přednášku. Může se jednat o tak závažné poruchy, že dojde k destrukci celého systému až s následkem smrti člověka.

V případech projevujících se zdravotních potíží, které si postupně začne člověk uvědomovat a které vůbec nespojuje se svojí aktivitou navštíví lékaře, který léčí většinou bez úspěchu chorobu jako projevující se důsledek předchozího jednání, ale běžný lékař netuší, že příčina onemocnění je jinde a její vliv přetrvává. Nebo navštíví lidového léčitele (tzv. šarlatána), který vůbec neví jakým způsobem má pomoci, maximálně dojde k chvilkové úlevě a potíže se v horší míře vrátí zpět. Dochází k nezvratnému fyzickému zhoršování zdravotního stavu a původní společenství o tohoto člověka ztrácí postupně zájem.

U obou uvedených lidských činností je důležité mít vypracovaný program závory a hlavně tento program poslechnout a zamýšlenou činnost vůbec nedělat. Závora nás může ochránit před spoustou následných potíží. Z uvedených příkladů jste mohli pochopit, že jednodušší je problémům předcházet než likvidovat jejich následky.

Mnozí z nás měli v životě nevysvětlitelný pocit, vnitřní hlas, že mají či nemají něco udělat, někam jít, něco si vzít sebou či na sebe - takto se nám může ozývat náš Strážný anděl.

Situace, kdy stojíme před rozhodnutím, zdali závoru poslechneme a v dané činnosti nebudeme dál pokračovat nebo podležeme a půjdeme dál za svým cílem může být tzv. životní zkouška. V tomto případě není možné spoléhat se na svého Strážného anděla, další varování nedostaneme. **Závora se objeví v konkrétní činnosti pouze jednou a dá se „podlézt“**. Potom jsou dvě možnosti.

První možnost je trest takřka okamžitý do 24 hodin, většinou zdravotního rázu.

Druhá možnost je pro konkrétního člověka ze začátku velice atraktivní. Jde mu vše na co sáhne, je náhle finančně zabezpečený, cítí se důležitý a úspěšný, lidé ho obdivují. Po čase přijde pád, který je pro něj katastrofální a mnohdy končí až fyzickou smrtí. Pro tento úkaz nemusíme chodit daleko.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2000

Vzpomeňte si na pověst O Faustovi, či na pohádky o úspěšných sedlácích a jejich smlouvě s Čertem.

Během tohoto roku jsem si opět uvědomila, jak je svým způsobem jednoduché porušit závoru. Věřte

mi, že je velmi smutné vidět tyto případy přímo v mém okolí. I zde platí pravidlo, že pokud člověk nežádá o pomoc, nemůžete pomoci... Mnohdy je potom už na pomoc pozdě...